

Ter Heide

nieuws

Vier met ons mee:
muzikale Belevingsdag
voor jong en oud

Team in de kijker:
Berg 7

Ter Heide nieuws nr. 1, maart 2022
verschijnt 4 maal per jaar

Een belangrijke mijlpaal bereikt

Op 1 maart bereikten we een belangrijke mijlpaal: de officiële start van ons traject Zelforganiserende Teams. We doorliepen een heel parcours om er te geraken en intussen gingen onze teams in de zorg volop aan de slag met de nieuwe visie en werkwijze. Ook de ondersteunende diensten binnen Ter Heide treden binnenkort in hun voetsporen. Een hele prestatie voor iedereen die hieraan meewerkte, want intussen moesten we ook rekening houden met de geldende coronamaatregelen.

Bewondering

Dat een organisatie- en cultuurverandering heel wat met zich meebrengt, hoef ik niemand meer uit te leggen. Een volledig nieuwe manier van (samen)werken heeft uiteraard een hele impact binnen een organisatie. Na veel hard werken stonden we op 1 maart eindelijk voor de grote uitdaging: de eerste implementatie van ons ZOT-verhaal binnen Ter Heide. Daar ging heel wat aan vooraf en ik twijfel er niet aan dat we ook in de komende maanden nog veel te leren hebben van het proces en van elkaar.

De nieuwe teamcoaches zoeken bij het schrijven van dit voorwoord nog vol enthousiasme hun weg binnen hun nieuwe teams. Als directie kan je enkel maar bewondering hebben voor het doorzettingsvermogen en de motivatie binnen de teams om er – met hun bewoners en ouders in het achterhoofd – steeds voor te blijven gaan. Ik heb veel respect voor de medewerkers die het aandurfden om voor een nieuwe rol te kiezen binnen dit traject. Zowel de medewerkers die intussen een compleet nieuwe functie uitoefenen als medewerkers die niet verdergingen als teamcoach en de bewoners toch blijven ondersteunen vanuit een andere rol.

Parallel traject

Niet enkel de zorg zal zelforganiserend werken, ook de ondersteunende teams treden binnenkort in de voetsporen van de leefgroepen. Want enkel zo kunnen we gaan naar een geïntegreerd verhaal. De ondersteunende diensten zitten intussen ook in een transformatiefase en startten hun traject op onder de deskundige leiding van onze nieuwe directeur bedrijfsvoering, Nadine Dethier.

Warm en open Ter Heide

Terwijl we druk in de weer zijn met de veranderingen kunnen we ook corona helaas nog niet achter ons laten. Gelukkig bieden de recente versoepelingen terug wat perspectief richting morgen. Ik hoop net als jij dat we hierdoor meer ruimte krijgen om eindelijk weer richting het oude (of nieuwe) normaal te evolueren. Want ook terug verbinding zoeken met elkaar zal voor velen een opluchting zijn. Ik kijk ernaar uit om de komende maanden terug onze externe partners zoals de vrijwilligers en Gezellen te kunnen omarmen en welkom te heten zoals vroeger. Samen buigen we de isolatie van de afgelopen jaren weer om naar een warm en open Ter Heide.

Afscheid nemen

In een organisatie van en voor mensen is het nooit gemakkelijk om iemand af te moeten geven, vooral niet als het gaat om een gewaardeerde collega. Het overlijden van Bart Lux heeft ons allemaal geraakt. Ik wil zijn familie en iedereen die hem gekend heeft dan ook veel sterkte toewensen met dit verlies. De vele mooie dingen die Bart tijdens zijn carrière realiseerde, zullen niet vergeten worden.

Paul Geypen,
Algemeen directeur

Afscheid van een icoon: Bart Lux

Lieve Bart, vier jaar geleden stapte je mee in het team van Brik 3. We kenden Bart allemaal vooral door zijn grappen, doordat je iedereen in de maling nam, door je uitbundigheid en vrolijkheid. Toch stelden we ons ook de vraag hoe het zou zijn om dagelijks met zo een grappenmaker samen te werken.

Topopvoeder met een groot hart

Gelukkig voelden we allemaal al snel dat je echt paste binnen het team van Brik 3; je was een echte meerwaarde voor ons. We leerden je kennen als een lieve, attente man met een heel groot hart. Ondanks je drukke agenda maakte je altijd tijd om eens te bellen als we ziek waren of iets aan de hand hadden.

Voor onze bewoners was je gewoon de max, een topopvoeder. Wij weten dat dit in elke leefgroep waar je gestaan hebt zo was. De pedagogische aanpak had je niet nodig, je was gewoon een natuurtalent.

Jackpot

Bart, je had altijd zoveel te vertellen, maar als het over Inge, de kinderen of

zelfs Yuna ging dan was je zo ongelukkig fier. Je wou zo graag de Euro-millions winnen, maar je wist zelf dat je het grootste lot in je leven al had gewonnen: je gezin.

Afscheid nemen

Bart, wie had dit nu toch gedacht dat onze tijd als collega's zo kort zou zijn? We hadden nog zoveel plannen om samen met het team te doen, maar het lot heeft er anders over beslist. Potverdorie, Bart wat hebben wij al veel tranen gelaten, maar ook nog gelachen en veel herinneringen opgehaald. Toen we het vreselijke nieuws hoorden, zijn we als team samen gekomen en hebben een glas geklonken op jou.

Onvergetelijk

Dat we nu afscheid van je nemen en zonder jou verder moeten, is niet te begrijpen. Het is onwezenlijk, doet zo een pijn. Het zal nooit meer hetzelfde zijn.

We weten allemaal dat jij hebt genoten van het leven en geleefd voor tien. Je hebt zoveel mensen laten lachen en plezier gebracht in hun leven. Je laat zoveel mooie herinneringen na. Je gaat door zovelen gemist worden. We zeggen zoals in het lied van Bram Vermeulen: "Dood ben ik pas als jij me bent vergeten." En weet: jij bent gewoon onvergetelijk, Bart.

Brik 3

Onze Walter op pensioen

Onze leefgroepencoördinator van het Woonerf, Walter Mertens, met zijn gave voor cijfers, besloot zijn laatste dag te werken op 22/02/2022. Op deze dag werd hij in de bloemetjes gezet door bewoners en personeel. We namen samen afscheid met een terugblik in de tijd.

Een kast vol kurk

Walters carrière in Ter Heide begon op 1 mei 1981 als medewerker van de speldienst. Hij had al snel door dat het een hele uitdaging was om deze speldienst uit te bouwen ... het enige spel materiaal dat voorhanden was, was één kast vol met kurk. Maar dat Walter een plantrekker was, werd onmiddellijk duidelijk. Walters leidinggevende capaciteiten maakten hem al snel hoofd van het animatieteam.

Sportieve uitdagingen

Zijn beginjaren in Ter Heide bracht Walter door in jogging. Hij was de stoere bink in de speldienst en introduceerde vele sportieve activiteiten en krachtmetingen tussen bewoners en personeel. In de woonbuurt waar hij telkens een maand de speldienst vertegenwoordigde, moesten zowel

bewoners als personeelsleden meegaan in zijn sportieve uitdagingen. En dat was niet altijd met evenveel enthousiasme. Ja, het personeel sportief uitdagen was zijn dada ... en hij was een volhouder op dat vlak.

In de beginjaren van het Woonerf kreeg hij nog af en toe een sportieve opstoot. We moesten soms nog verre en avontuurlijke tochten maken onder zijn begeleiding. Het gebeurde al eens dat hij de weg kwijt geraakte en de opvoedsters de bewoners konden meesleuren. Maar naarmate de tijd verstreek, stelde Walter zijn sportieve grenzen bij.

De rust zelf

Als man en 'baas' werd hij uitgedaagd in zijn functie. Alle vrouwen probeerden aan hem te trekken om hun gelijk te halen! Maar Walter liet zich niet

zo snel inpalmen en heeft vaak 'de kerk in het midden gehouden'. Met zijn rustige, diplomatische houding heeft hij vele stormen kunnen luwen.

Hij hield ook de knip op de portemonnee! Wanneer de leefgroepen iets nodig hadden waar een prijskaartje aanhing, was hij niet snel te overhalen: het was misschien niet echt nodig, het kan nog wel even mee, is er geen goedkoper alternatief ... Ja, sommigen dachten dat hij aandelen had in Ter

Heide. Maar als een goede huisvader zorgde hij voor een correct beheer van alle financiële en infrastructurele middelen.

Professionele presentator

We wisten al langer dat Walter goed kon presenteren. Was het nu de jaarlijkse Ter Heide happening, een muzikale show of een feestje voor de bewoners: presenteren was zijn ding. Zo ook speechen, niemand waagde zich hieraan, want dat vroegen we wel aan Walter. Zijn leraarsmentaliteit is hij nooit verloren.

Dat Walter in de wieg gelegd was als voorzitter van het woonbuurtoverleg konden we elke week opnieuw ervaren. Als voorzitter streefde hij naar zo efficiënt mogelijk vergaderen, altijd to the point, geen oeverloze discussies en komen tot gedragen besluiten. Walter leidde met een duidelijke visie en zijn gedrevenheid stond steeds in functie van onze bewoners. Professionaliteit was zijn motto.

Een nieuw leven

Intussen kan Walter met een gerust hart het Woonerf achter zich laten en met welverdiend pensioen gaan. Hij kan zich vanaf 1 maart weer storten op vele wandel- en fietstochten en prachtige culturele reizen uitstippen. En wie weet, als Walter tijd over heeft in zijn nieuw leven, organiseert hij nog wel eens een wandeling in de Ardennen voor ons.

Walter, je bent altijd welkom in het Woonerf. De koffie staat klaar en we zullen steeds zorgen voor koeken in de koekenkasten voor jou.

Mieke Haagdoorns,
zorgcoördinator woonbuurt Woonerf

Kerst in het Ven

Op onze planning van woonbuurt Ven stond eind 2021 een heuse kerstactiviteit samen met woonbuurt Oase. Jammer genoeg gooide een virusje nogmaals roet in het eten. Alle plannen overboord en opnieuw brainstormen dus!

Kerstactiviteiten à volonté

We werkten een beleavingsverhaal uit dat in elke bubbel verteld kon worden. Hierbij ging beertje Bas op zoek naar de verloren pakjes. Het MDT bedacht daarnaast ook een kerstcompetitie om te zien welke leefgroepen échte kerst-lovers in hart en nieren zijn.

Welke winnaars kwamen hierbij uit de bus? Ven 1 en 2 zongen het mooiste kerstlied onder muzikale begeleiding van juf Lien. Ven 3 maakte het origineelste kerstdessert, compleet met rendieren uit marshmallows. Ven 4 knutselde dan weer het zotste kerstknutselwerk. En Ven 5 en 6 kaapten de prijs van de mooiste kerstboom weg.

Bubbelfeest

De prijzen werden uitgedeeld aan alle verdiende winnaars: een verwenpakket en een lekker drieuurtje. We sloten onze kerstweek af met de opdracht: 'wie geeft het beste kerstfeest in zijn bubbel'? Kerstmuziek knalde gezellig door de gangen en leefgroepen.

Het was misschien niet de kerstweek die we in ons hoofd hadden begin december, maar we maakten er als woonbuurt een bubbelfeest van!

Ille Dries,
ergotherapeut woonbuurt Ven

Christel Thewissen schoolt om naar drukbezette gepensioneerde

Lieve Christel, in december kwam jouw langverwachte pensioen eraan. Natuurlijk waren we al volop jouw afscheid aan het plannen. We zagen het groots, maar zoals we tegenwoordig al gewend zijn, gooide het coronabeestje weer roet in het eten. Hierdoor moesten we alles kleinschaliger aanpakken, maar daarom niet minder leuk voor jou.

Traantje wegpinken

Ook al wilden we niet dat de dag aanbrak, toch kwam je voor de laatste keer aangereden met je karretje rollend achter je aan. Hierdoor hoorden we je altijd al van ver aankomen en konden we de deur breed openzetten voor jou en dit voor de laatste keer.

Het ontroerde je wat we allemaal voor je gepland hadden en stiekem pinkte je een traantje weg. Het einde van een mooi avontuur. Ook ons liet het zeker niet onberoerd. Omringd door ons en je bewoners was je nooit iets te veel, alles konden we aan je vragen.

Druk gevulde dagen

Nu ga je wel absoluut niet in een zwart gat vallen, want binnenkort mag en

kan je volop knuffelen en 'poemelen' met je eerste kleinkindje. Hiermee zullen je dagen zeker gevuld worden met mooie herinneringen om te koesteren. Christel, weet dat onze deur altijd voor je openstaat, als je tijd zou hebben in je druk gevulde pensioendagen. Je bent en blijft een drukke, bezige vrouw. We kennen je niet anders en het is je volop gegund.

Bedankt

Bij deze lieve Christel,
Bedankt voor alles,
Bedankt dat je er was voor je collega's,
Bedankt dat je er was voor onze bewoners,
Bedankt voor wie je was voor ons.

Je collega's en bewoners van Henis 5

Wilhelmina Pompen: terugblik op een mooie carrière

Wilhelmina ... der Nederlanden was van geboorte uit prinses en werd daarna in rechtstreekse lijn Koningin. Maar hier betreft het onze eigen Wilhelmina Pompen: 65 jaren geleden geboren en in het bezit van 'roots à la Hollandia'. Helma, geniet van je welverdiend pensioen. We kijken hier graag terug op jouw carrière in Ter Heide.

Carrièreswitch

'Helma', zoals we haar van dag 1 mochten noemen, heeft Ter Heide ontdekt via de VDAB-cursus. Normaal gezien kies je als leerling een afstudeerrichting binnen het middelbaar onderwijs ofwel start je na de humaniora een opleiding die je vroeg of laat wel in het werkveld van de zorg brengt. Helma was de 40 al voorbij toen ze een carrièreswitch onderging en resoluut koos om via de VDAB in Ter Heide tewerkgesteld te worden. Je moet het toch maar doen!

Maar Helma had enkele troeven in haar hand. Ze was van Zonhoven. Ze had al twee opgroeiende kinderen en een man die graag met de bus op stap ging (werkgerelateerd). In den beginne kregen vele collega's, ouders, ... een déjà vu bij het zien van Helma. "Gij hebt mij toch vorige week die pint getapt in 't Zonnehof?", vroegen ze zich af. Juist ja, het was diezelfde vrouw met de rooie haren die nu in Ter Heide werkte. Wilhelmina Pompen kwam hier in dienst op 1 maart 1997.

Een mooie carrière

Bij de afzwaai van een collega blijft men graag stilstaan bij de ondeugende feiten die zich hebben voorgedaan tijdens de loopbaan ... bij datgene waar men de collega van kent! Maar binnen Helma's dossier kan je niets terugvinden van anekdotes, plagerijen of mistoestanden. We mogen dus terugkijken op een mooie carrière: typerend voor Helma! En we kunnen er misschien iets van leren.

Typisch Helma

Helma, je was er steeds voor alle bewoners ... op 't gemak aan, rus-

tig, niet opjagen. Je stond er steeds met een lach en deed nooit iets met tegenzin. Altijd met het hoofd omhoog. In discussies ging je niet mee en profiteren stond niet in jouw woordenboek.

Geen enkele opkomende dienst was teveel of geen enkele dienstlijst was fout. Jouw boekje met ziekte-attesten heb je nooit opgebruikt.

Als er iets was waar je plezier uit haalde, dan was het wel een goeie tas koffie en een lekkere sigaret ... (of was het andersom).

Tot ziens

Helma: geniet vanaf nu van een welverdiend pensioen. Zowel je collega's als bewoners en ouders/familieleden van Spar 3 zullen je missen. De waardering voor al jouw werk is groot en welverdiend! Helma, merci voor alles!

Bewoners & team Spar 3

De specialiteit van Eik 4: feest vieren!

Feest vieren is in Eik 4 een maandelijkse traditie. In februari hadden we zelfs 3 jarigen! Michael, Janne en Patrick mochten in februari verjaardagskaarsjes uitblazen. Op 15 februari was het de beurt aan Michael om in de bloemetjes gezet te worden.

Feest op maat

Met 34 kaarsjes om uit te blazen op de taart is Michael (10/02/1988) één van onze jongste bewoners. Feest vieren in Eik 4 nemen we heel serieus. We starten altijd met een heerlijk middagmaal. Elke keer als er een bewoner jarig is, zorgen we dan ook voor een feestelijke dag ingevuld naar de wensen van de bewoner.

Bij Michael mogen dan vast en zeker de frietjes met hamburger en mayonaise niet ontbreken! Maar je kan het al raden: natuurlijk kan iedere bewoner hier al smullend van genieten! Een stevige portie muziek op de radio of vanuit zijn

V-tech kan Michael ook keer op keer content stellen. En het feest eindigen? Dat doen we met een verjaardagsliedje en een overheerlijk stukje taart.

Een geslaagde dag

En als er dan een traantje weggepinkt wordt bij Michael weten we dat hij gelukkig was op deze dag waarop we hem vierden! Dat maakt natuurlijk ook de dag van de leefgroepmedewerkers helemaal compleet als we weten dat we weer in onze feestopzet geslaagd zijn!

Diana Achten,
leefgroepmedewerker Eik 4

Maryse Poesen op pensioen

Maryse, je stond jaar en dag klaar voor 'jouw' bewoners. Niets was jou teveel. Na 40 jaar dienst moeten we nu jammer genoeg afscheid van je nemen. Je hebt je pensioen meer dan verdiend, dus geniet ervan met volle teugen!

*Na meer dan 40 jaar trouwe dienst
Heb je nu echt wel je rust verdiend.
Zoveel inzet voor je werk,
Niets was je ooit teveel.
Voor je gastjes ging je door het vuur,
We mochten je bellen op elk uur.
Voor de ouders was je ook een rots in de branding.
Je deed steeds dat beetje extra,
Creatief zijn was echt je ding.
Het zo gezellig mogelijk maken voor je gastjes,
Daar lag je uitdaging.
Je hebt veel collega's zien komen en gaan.
Ondanks vele uitdagingen,
Bleef je steeds fier voor je werk staan.
Zoveel dingen gedaan en afgemaakt,
Iedereen weet dat dit afscheid ons allemaal raakt.
Denk nu maar vooruit aan je kinderen en kleinkind.
Voor hen sta je nu elke dag paraat,
maar weet dat de deur van ons huisje in Tongeren
altijd voor je openstaat!*

Je gastjes en collega's van Berg 7

Een nieuwe bewoner voor Henis 5

Eén jaar geleden kregen wij te horen dat er een nieuwe opname zou plaatsvinden binnen ons huisje, Henis 5. We keken er allen naar uit, want het ging om een 22-jarige jongen met een pittig karakter en dus een nieuwe uitdaging op de werkvloer. Wij stonden er allen achter om het hem zo aangenaam mogelijk te maken en probeerden zoveel mogelijk info rond Dominique te verkrijgen.

Moeilijke start

Wegens corona ging het niet echt hoe het hoorde. We hadden maar beperkt contact met de familie, wat jammer was. Want een fijne samenwerking tussen leefgroep en ouders begint bij elkaar goed leren kennen. Daarnaast was er ook maar

beperkt contact met Dominique, terwijl contact voor hem net heel belangrijk is. Hij geeft namelijk graag kusjes en knuffels. We hebben al vaker nieuwe bewoners mogen verwelkomen, maar daar waren geen strenge regels bij en een welkomstfeestje kwam dan altijd van pas. Maar helaas liep het deze keer niet zo.

den voor Dominique. Hij kan er fijn buiten vertoeven in zijn compartimentje of op zijn kamer spelen met zijn blokken. In de living heeft hij ook een speelgoedkast en kan hij op zijn gemakje naar buiten kijken. Dominique is ook een jongen die het liefst in onze buurt vertoeft. Al deze dingen maken hem gelukkig.

Gelukkig

Met de nodige ups en downs kunnen we wel stellen dat Dominique en zijn ouders intussen hun weg zeker gevonden hebben op onze campus. Zijn ouders spelen een belangrijke rol in de leefwereld van Dominique. Hij gaat dan ook ieder weekend naar huis. Henis 5 is een aangenaam plekje gewor-

Eén team

Samen met zijn ouders en het team mogen we besluiten dat we op de goede weg zitten met Dominique. We durven toegeven dat we af en toe een afslag missen. Dan nemen we een andere oprit en komen we er als team en ouders weer sterker uit.

[Henis 5](#)

De wens van...

De bewoners van campus Zonhoven delen hier graag hun wensen met jou. Ben jij of ken jij iemand die deze in vervulling kan laten gaan? Neem dan zeker contact op met de leefgroep! In juni is het de beurt aan campus Genk. Ken jij een bewoner van Genk met een kleine of grote wens? Stuur deze dan zeker door naar de leden van de redactieraad. Samen proberen we hun wens(en) in vervulling te laten gaan!

Lol op de loopband

Van bewegen blijf je gezond! Woning 40 is daarom al een hele tijd op zoek naar een loopband voor bewoner Anouk. Voor Anouk is dit een leuke vrijetijdsbesteding waar ze zeer goed in is. Het zou haar zeer blij maken als ze terug regelmatig op de loopband kon springen. Ben of ken jij iemand die haar wens kan waarmaken? Neem dan contact op met Woning 40 via 011 81 94 09.

Ijsjes in het zonnetje

De kinderen van woonbuurt Oase zijn echte lekkerbekken. Het mooie weer dat volop in aantocht is, doet hen met plezier uitkijken naar een lente en zomer vol lekkere dessertjes in het zonnetje. Wil jij onze bewoners van de Oase komen verrassen met een ijsjesbezorging (verpakte ijsjes, ijskar, ...)? Dan horen ze het graag op 011 49 14 17!

Genieten van muziek

Woonbuurt Berk-Spar is een muzikale woonbuurt. De bewoners kunnen er echt genieten van een gezellig optreden. Ben jij of ken jij iemand die onze bewoners in de lente of zomer blij wil maken met een speciaal optreden? Geef ons dan een seintje op 011 81 94 14. Wij blinken onze dansschoenen alvast op!

Inzetten op basale activering in Berk 1

In Berk 1 is de afgelopen tijd veel ingezet op activering. De bewoners konden genieten van allerlei spannende basale activiteiten. Op een laagdrempelige manier kunnen genieten is dan ook zeer belangrijk voor onze mannen en vrouwen. En aan de gelaatsuitdrukkingen te zien, zijn we zeker geslaagd in onze opzet.

Activiteiten op maat

De bewoners van Berk 1 kunnen enorm genieten van basale activiteiten. Deze leefgroep doet je geen plezier met een sportief activiteitenparcours of een namiddagje knutselen. Daarom zorgden we voor leuke activiteiten op maat. Een gezellig snoezelbadje, bodywrap, BIM-sessie, snoezelactiviteit of konijntjes op bezoek passeerden allemaal de revue.

Zintuigen prikkelen

Daarnaast hadden we ook een tijdje de baarmoederstoel te leen in Berk 1. Wat is dat precies? Deze stoel omhult het lichaam, stimuleert de zintuigen, verbetert het lichaamsgevoel en werkt zeer rustgevend. In Ter Heide wordt deze stoel ook wel 'de baarmoederstoel' genoemd, omdat hij een geborgen en veilig gevoel geeft aan onze bewoners. We zetten hem in voor verschillende doelein-

den, onder andere voor basale stimulatie en sensorische integratie. Hier hebben ze in Berk 1 dan ook echt van genoten. De feedback van onze bewoners: zo'n activiteiten zijn zeker voor herhaling vatbaar! Gelukkig zijn de leefgroepmedewerkers ook al heel goed bezig wat activering betreft.

Lotte Vranken
Ergotherapeut woonbuurt Henisberg

Carnavalsgekte in woonbuurt Henisberg

In woonbuurt Henisberg zijn we zot van carnaval. Naar goede gewoonte vierden we carnaval ook dit jaar met een prins- en prinsesverkiezing. Iedereen trok zijn zotste, meest kleurrijke outfit aan en begon de carnavalsweek met campagne voeren voor zijn/haar kandidaat. We sloten de feestelijkheden af met een heuse fuif.

Campagne voeren

Elk jaar zetten de leefgroepen alles op alles om hun prins of prinses carnaval verkozen te krijgen. Daarvoor voeren ze eerst stevig campagne. Elke leefgroep was op en top voorbereid. Dit jaar bestond de campagne uit Luikse wafels, koekjes en snoep uitdelen.

Daarnaast maakte elke groep ook affiches voor zijn prins(es). Henis 5 ging zelfs zo ver dat ze een après-ski-bar installeerden, compleet met warme chocomelk, warme appel-kaneeltaart en ander lekkers.

Prins en prinses carnaval

Uiteindelijk werd Dominique I (Henis 5) gekroond tot prins carnaval 2022. Aan zijn zijde zat trotse prinses Melika I (Berg 2). Deze spannende verkiezingsuitslag werd bekendgemaakt tijdens de carnavalsfuif in eigen kot. Uit voorzorg was er dit jaar nog geen gezamenlijk eindfeest, maar dat hield ons niet tegen om er een stevige fuif binnen de eigen leefgroep van te maken. Wat een feest!

Lotte Vranken,
ergotherapeut woonbuurt Henisberg

Nachtdienst Midden-Limburg zwaait Chris Lobbinger uit

Na heel wat mooie jaren neemt de nachtdienst van Midden-Limburg afscheid van Chris Lobbinger. Chris, je laat heel wat mooie herinneringen achter in Ter Heide. Vergeten doen we je niet! Geniet nu maar ten volle van je 'vervroegd pensioen'.

Beste Chris,

*Je begon je carrière in de pediatrie in Luik.
Die afstand schreef je niet zomaar op je buik.
Slapen deed je dus daar,
dat was moeilijk verteerbaar.*

*Je zette je loopbaan verder.
In Hasselt op de kinderafdeling, kloek en helder.
In 1982 begon je in Ter Heide Genk in de nacht.
Martine, al werkzaam in Ter Heide,
had je toen al in haar macht.
Ooit samen de nacht gedaan,
zagezegd door ziekte van een collega.
Samen een nachtje in het donker,
Chris 'boven' en Martine 'onder'.
Na een drietal jaartjes ging je naar Linde 3,
ondersteund door Marianne, Agnes en Hilde
Put, de scepter zwaaien.
Daarna besloot je je ervaring te delen
en in het Woonerf, Woning 43, de baas te
gaan spelen.
Wat daar allemaal gebeurde,
zullen we dat wel vertellen?
De foto's uit die tijd spreken boekdelen ...
Het leken soms wel de Olympische Spelen.
Met prijzen voor het mooiste bovenlijf, de 500
meter lang genieten met de mannen,
met kampen aan zee en feestjes à volonté.
Je hield er vrienden aan over voor het leven.
In voorspoed en tegenspoed, er viel altijd wel
wat te beleven.
In de animatie konden we je ook een tijdje vinden.
Al zorgde je daar op een gegeven moment wel
voor de nodige hinder.
Rijden met paard en kar*

*liep bijna verkeerd af
Maar, eind goed al goed.
Jarenlang zit je al in het syndicaat.
Je doet dat als een volleerd advocaat.
Van secretaris tot voorzitter in vol ornaat.
De laatste tien jaar speel je bij ons, in het
nachtteam, de baas.
Nooit gehaast, altijd je eigen rustige zelf.
Met een vriendelijke "good evening" keer op keer.
We zagen je vaak in de nacht met je potje rijstap.
Eten doe je graag.
Je was dan ook steeds kandidaat voor een
lekkere hap.
Samen met ons heb je heel wat watertjes
doorzwommen
en hindernissen overwonnen.
Nu mag je genieten van je 'vervroegd pensioen',
Lekker wat je zelf wil doen.
Tijd voor hobby's en het gezin,
naar het zeetje gaan, puzzelen, pingpong,
zwemmen
en achter de kleindochter aan rennen.
Het ga je goed,
we zwaaien je uit met een hoge hoed en een
welgemeende groet!*

Je collega's van de nacht

Noela Wouters op pensioen

Het einde van je carrière betekent niet het einde van alles. Zo begon medewerker onderhoud Noela op 1 januari aan een prachtig nieuw avontuur als gepensioneerde. De tijd van werken is voorbij, maar in Ter Heide zal je zeker niet vergeten worden.

*Een stuk van je leven heb je het beste van jezelf gegeven.
Vanaf nu ben je vrij in je doen en laten
en beslis je zelf wat je ervan gaat maken.
Een mooie toekomst ligt op jou te wachten,
om je jarenlange inzet te verzachten.
Vroeger werkte je voor de poen,
nu mag je leven van je pensioen.
Nu beslis jij zelf over uur en tijd
en kan je alles doen wat je verblijdt.*

Ven 5 en 6 kruipen in de pen voor 'Vensterverzen'

Samen met onze stagiaire Selina deden we in 2021 met Ven 5 en 6 mee met een poëziewedstrijd van VFG, Creatief Schrijven, Curieus en Inktvis. Door gedichten te schrijven konden we een knutselpakket winnen. Uiteraard gingen we de uitdaging aan! We brachten de dichters in onszelf naar boven en stuurden niet één, maar vijf gedichten in.

Toveren met woorden

'Vensterverzen' is een poëziewedstrijd die bewoners van Vlaamse voorzieningen enthousiasmeert om met taal aan de slag te gaan. Als we materialen kunnen winnen voor onze bewoners zijn we er uiteraard als de kippen bij. Samen met onze creatieve stagiaire Selina kropen we in de pen om de leefwereld van onze bewoners te vertalen naar poëzie.

Dichten loont

Zo'n 35 voorzieningen namen deel en er werden meer dan 150 gedich-

ten ingestuurd.

Wat bleek? Ons harde werk werd beloond en we wonnen leuke knutselmaterialen die we al goed gebruikt hebben in de leefgroep. In februari werden onze woorden zelfs gepubliceerd in de dichtbundel 'Vensterverzen'.

Met trots kunnen we nu altijd terugblikken op deze leuke wedstrijd. We delen hier ook graag enkele van onze creaties met jou.

Joke Lipkens,
leefgroepmedewerker Ven 5

Reizen
Gaan wij eens reizen?
Reizen door elk continent
Samen met geluk en liefde
Van het ene land naar het ander
Spanje? Engeland?
Of iets verder?
China, Verenigde staten?
Wie weet
Wil jij mee?
Samen elk recept uitproberen
Naar de zee gaan
Een klein festival in het buitenland?
Of gewoon lekker samen zijn
Genieten van de zon
Hand in hand wandelen
En genieten van elk moment

't Ven viert de liefde met Valentijnsdag

In het Ven liepen we in februari helemaal over van liefde. Daarom gingen we dit jaar de strijd aan om zo veel mogelijk hartjes te laten smelten. We namen het concept van Zeeslag en toverden dit om naar 'Valentijnsdag'. Het werd een superleuk spel in het teken van de liefde.

Spelverloop

Alle leefgroepen van het Ven namen deel aan Valentijnsdag. Ze konden pijlen verdienen door opdrachten uit te voeren. Deze pijlen konden dan op hun beurt afgeschoten worden op het spelbord. Iedereen gaf het beste van zichzelf. Er werden liefdesbrieven geschreven, warme chocomelk gemaakt, versieringen opgehangen, rebussen en kruiswoordraadsels opgelost, scènes van de Titanic nagedaan, gezongen ...

En de winnaar is ...

De spanning was te snijden. Iedereen ging helemaal op in de competitie, maar Ven 2 liet als eerste alle hartjes smelten. Zij zijn dus de allerbeste cupido's van de hele wereld! Ze werden op de voet gevolgd door Ven 1, die met de hulp van Maria enkele minuten na Ven 2 al hun hartjes lieten smelten.

Ille Dries,
ergotherapeut woonbuurt Ven

Lydia Hoekx: van medewerker onderhoud naar gepensioneerde

Lydia, je begon je carrière in de wasserij van Ter Heide. Jaren later kwam je bij ons terecht in Woning 40. Zowel de gasten als het personeel zagen je graag komen. Na 30 jaar dienst kan je eindelijk genieten van een welverdiend pensioen. Geniet ervan en weet dat je altijd welkom bent in Woning 40.

Lieve Lydia,
Na bijna 30 jaar dienst in Ter Heide is de tijd gekomen
Om je eindelijk voor je pensioen klaar te stomen!
Op 23 januari 1992 zette je de eerste stappen op het
Ter Heidedomein,
Waar je de jaren nadien nog veel hebt moeten zijn.
In de wasserij was het hard werken
En kreeg je dagelijks alle was van de bewoners te verwerken.
Maar toen kwam er het moment,
Door iedereen alom gekend.
De was werd overgenomen door Gaverland,

Plots ging je carrière naar een heel andere kant.
Je ging in het onderhoud en kreeg een nieuwe werkplek.
In Woning 40 stond de deur voor je open,
Het werd je nieuwe, vaste stek.
Iedere voormiddag was je van de partij,
Zowel de jongens als meisjes waren dan zeer blij.
Dominique die vraagt naar de radio,
Ludo die zich weer een beetje moeit,
En och ja, daar heeft Eddy wat geknoeid.
Lopen door het nat, terwijl je net alles had moeten vegen,
Je kon daar allemaal tegen!
Niets was voor jou teveel, we mochten alles vragen.
Hopelijk hebben we niet al te veel liggen zagen.
Rond een uur of 10 was het koffietijd,
Dat waren leuke babbels, altijd!
Met feestjes mochten we voor het dessert altijd op je rekenen
En de weegschaal wist dan direct wat dat betekende!
Lieve Lydia, geniet van je welverdiend pensioen.
En moest je echt niet weten wat doen ...
De deur van Woning 40 staat altijd voor je open,
Hopelijk kom je snel weer eens binnengelopen.
Dikke kussen en knuffels van

Woning 40

Afscheid van Gilberte Philips

Lieve Gilberte, vandaag is de dag dat niets meer moet en niksen mag. Na zoveel jaren van P's naar Berg 2, nam je heel veel mooie herinneringen met je mee. Het afscheid door corona verliep anders dan verwacht, maar we wensen je veel geluk en plezier toe met je pensioen.

*Al 23 jaar staat Sientje aan je zij.
Met je bezoeken, boeken en extra koffies maak je haar blij.
Wie gaat er nu op ons grommelen
als we weer eens boven hebben liggen rommelen?
Eros mag samen met je sletsen vertrekken,
dan kan je hier je pootje al niet meer verrekken.
De norm van de bodymilk en gastendoekjes kunnen we nu
drastisch verlagen,
want vuile monden of oppervlaktes kan je niet verdragen.
Papiertje hier, papiertje daar, had Gilberte gewerkt
dan verdwenen ze onopgemerkt.
De gasten keken bij jou altijd uit naar het vieruurtje,
want jij keek niet naar een extra koek of zuurtje.
Je pensioenfeest is niet zoals verwacht,
dit is nu helaas overmacht.
We hebben gelukkig nog genoten van een fijn kamp,
ook al was voor jou die nacht een regelrechte ramp.
Wandelen en fietsen is je favoriete activiteit;
we hopen dan ook dat je af en toe de berg op rijdt.
We weten zeker dat jij je dagen goed gaat spenderen.
Je vrije tijd zal bij je vrienden en familie renderen.*

*Samen genieten met Mark van de welverdiende rust, week-
endjes weg zijn daarbij voor jou een absolute must!
Dat we ons moedertje gaan missen staat vast, je blijft er altijd in
onze herinnering en die van elke gast.*

*Proficiat met je pensioen!
Bewoners en personeel van Berg 2*

Elly Vanbuel op pensioen

Elly, sinds 1 januari ben je officieel gepensioneerd. Je was jarenlang onze topcollega van de linnenkamer. We gaan je grote glimlach en hulpvaardigheid zeker missen, maar we hopen dat je vanaf nu kan genieten van mooie momenten met je kinderen en kleinkinderen. Het ga je goed, Elly! Vergeet niet om af en toe nog eens aan ons te denken.

Gouden hart

Als we collega's aanspreken en vragen wat ze over jou te zeggen hebben, komen vaak dezelfde antwoorden terug: "Elly? Dat is iemand met een gouden hart!" Niks was jou ooit teveel; we mochten alles aan jou vragen.

Je werk deed je steeds zonder mopperen en altijd met een grote lach. Want maatwerk voor onze bewoners verrichten, dat is een belangrijke job waar je zeer goed in was. Je probeerde steeds samen met de leefgroepen na te denken over de beste oplossing voor kleine en grote uitdagingen.

Op pensioen, nu minder poen

Een uitspraak die we zeker nooit zullen vergeten, is "ellendig shoap"! Als iemand iets verkeerd had gedaan en je weer eens goed kon lachen, was dat je antwoord bij uitstek. Je was en bent een echte klassedame. We hebben samen veel mooie herinneringen opgebouwd tijdens je carrière in Ter Heide. Geniet nu maar van doen waar je zelf goesting in hebt en bouw verder aan mooie herinneringen met je familie.

Je collega's van de linnenkamer

Hiep, hiep, hoera!

Verjaardagen zijn altijd een groot feest in Woning 41. Begin 2022 mochten we maar liefst 5 van onze heren in de bloemetjes zetten. Naar goede gewoonte zorgden we voor een feestje op maat van elke bewoner. Het was een heel plezierige start van het jaar!

Levensgenieters

In januari vierden we Carlo, Alvaro en Johan. Wie hen een beetje kent, weet dat ze echte levensgenieters zijn. Deze drie heren trakteerden we dan ook op lekkere frietjes en een stukje taart. De leefgroep werd gezellig ingekleed en iedereen was in de feeststemming. Met een speciale feesthoed op en een glaasje in de hand, konden we genieten van een mooi verjaardagsfeest. En natuurlijk mochten de pakjes ook niet ontbreken!

Feest voor iedereen

In februari was het de beurt aan Luc en Jos. Net zoals de vorige jarigen werden zij verwend met wat zij lek-

ker vinden. In dit geval waren dat gehaktballetjes in tomatensaus met een lekkere taart bij de koffie als afsluiter. Natuurlijk genieten niet alleen onze jarigen van hun speciale dag. Alhoewel zij extra in de watten gelegd worden, is het ook voor de rest

van de bewoners feest. In Woning 41 kijken we dus uit naar elke verjaardag, want een verjaardag betekent ook een beetje feest voor iedereen.

Pamela Picardo,
leefgroepmedewerker Woning 41

Leefgroepen in de kijker

Om collega-leefgroepmedewerkers aan te trekken en om iedereen meer inzicht te geven in onze werking, willen we ook onze leefgroepen en teams meer in de kijker zetten. Daarom kan je sinds kort een virtuele tour van de dagopvang terugvinden op onze website. Daarnaast kan je in regio Borgloon op enkele plekken bekende gezichten tegenkomen.

Bekende gezichten in Borgloon

Om de beste zorg en ondersteuning te bieden aan bewoners, is het belangrijk om goede collega's te hebben op de werkvloer. Daarom zetten we de komende jaren in op alternatieve manieren om de job van leefgroepmedewerker in de kijker te zetten. Wie rondloopt in Borgloon kan de komende 2 jaar op enkele bushokjes affiches

zien hangen van Ter Heide. We kozen specifiek voor reclame op bushokjes in Borgloon om in Zuid-Limburg meer lokale personen aan te trekken die onze teams kunnen versterken. Onze fotomodellen van dienst waren voor deze eerste affiche niemand minder dan bewoner Brent en collega Femke Daenen. De mooie foto's werden gemaakt door Ivan Cuyx. Je vindt de affiches terug op het Lodewijkplein en op de Sint-Truidersteenweg (ter hoogte van nr. 414).

Binnenkijken in de dagopvang

Sinds kort kan je op www.terheide.be/binnenkijken ook een virtuele tour terugvinden van onze dagopvang in Borgloon en Zonhoven. Zo

kunnen ouders, vrijwilligers, sollicitanten, stagiairs en iedereen die wil zich een beter beeld vormen van de dagopvang. Benieuwd? Surf dan snel naar de website van Ter Heide! Veel dank aan onze bewoners die zich van hun beste kant hebben laten zien op het foto- en filmmateriaal! Dank aan de leefgroepen voor de mooie inrichting, de therapeuten, leerkrachten en leefgroepmedewerkers voor het maken van filmpjes en foto's. En een pluim voor de technische dienst voor de aanpassingen en retouches. Dankzij hen kunnen alle nieuwsgierige bezoekers terecht in een mooie, digitale dagopvang.

Een muzikale Belevingsdag voor jong en oud

Schrijf de datum 12 mei 2022 alvast in jouw agenda, want op die dag organiseert Ter Heide een extra speciale Belevingsdag voor alle bewoners, medewerkers, vrijwilligers en ouders/familieleden. We zetten daarvoor de deuren van campus Zonhoven open voor een muzikale dag op maat van onze bewoners. Zo vieren we samen het 50-jarig bestaan van Ter Heide met een lichte vertraging.

Uitstel is geen afstel

In 2018 konden we in het Genker plantencentrum terecht voor een fantastisch feest met alle bewoners, personeelsleden, ouders, vrijwilligers, ... Een dag waar nog lang nadien blij aan teruggedacht werd. Na aanleiding van 50 jaar Ter Heide willen we een nieuwe Belevingsdag organiseren om samen weer even mooie herinneringen te creëren.

De plannen voor een Belevingsdag op eigen terrein liggen al lang op tafel. Door corona was het niet mogelijk om al in 2021 zo veel mensen bij elkaar te brengen, maar we bleven niet bij de pakken zitten. Na zolang allemaal op ons eigen eilandje te zitten, willen we in 2022 terug werk maken van verbinding. Daarom organiseren we in mei een mooie dag vol leuke activiteiten met onze bewoners als centrale gasten.

Activiteiten à volonté

Zoals de naam zegt, is de focus van de Belevingsdag 'dingen beleven' met onze bewoners. En waar word je blijer van dan een mooi zonnetje op je snoet en je favoriete muziek op de achtergrond? We ma-

ken van onze Belevingsdag dan ook een mini-festival waarbij muziek het centrale thema is. We voorzien voor- en namiddag optredens, verschillende activiteiten, randbeleving én een vrij podium voor bewoners of leefgroepen die het zang- en danstalent in zichzelf naar boven willen halen.

Steun van Cera

Dankzij Cera kunnen we alvast enkele grote belevingsmaterialen aankopen om ons snoezelbos in Zonhoven meer aan te kleden. Wat doet Cera precies? "Met 400.000 enthousiaste vennoten zijn we de strafste en warmste coöperatie van het land. Samen geraken we verder, beleven we meer en investeren we beter: in initiatieven die (het) goed doen en mensen verbinden, in projecten die opbrengen voor ons allemaal. Samen hebben we 't goed voor elkaar."

Goed voorbereid

Uiteraard voorzien we ons op lichte regen én felle zonneschijn, bubbelwerking of het 'nieuwe normaal'. We willen de Belevingsdag veilig organiseren, maar wel met alle bewoners, medewerkers

van alle diensten, vrijwilligers en ouders van Ter Heide samen een fijne dag beleven. Indien bedrijven zich geroepen

voelen om zich vrijwillig in te zetten of ons op deze dag (financieel) te steunen, staan we daar ook voor open.

Een uitnodiging valt binnenkort in jouw brievenbus, maar hou je alvast vrij op donderdag 12 mei 2022. Hopelijk zien we jou dan terug op deze feestelijke dag!

[Wergroep Belevingsdag](#)

DONDERDAG
12
mei

Muzikale belevingsdag in campus Zonhoven

Ter Heide bestaat 50 jaar en dat vieren wij! Samen met alle bewoners van de 4 campussen, hun familie, de Ter Heidemedewerkers en gepensioneerden, vrijwilligers, Gezellen en sympathisanten maken we er een bijzondere dag van. Jij komt toch ook!

Donderdag 12 mei van 10.30 tot 16.00 uur

Rolstoelfietsen

Muziekoptredens

Huifkartocht

Belevingstheater

Vrij podium

Springkussens

Festivalanimatie

**Snoezelbos met
belevingsmaterialen**

En nog veel meer!

Nadine Dethier

Hallo, ik ben Nadine Dethier en sedert 1 januari werk ik als directeur bedrijfsvoering bij IGL.

Voorstelling

Ik ben 53 jaar, getrouwd met Peter Berx en mama van Jonas (26), Michiel (23) en Emma (19). Wij wonen in Alken, waar je ons regelmatig kunt zien wandelen met Sandor, onze Duitse herdershond. Verder hou ik van ontmoetingen met vrienden, een goed boek lezen of een film of serie bekijken.

De weg naar IGL

Voorheen werkte ik als OCMW-secretaris (12 jaar) en later als algemeen directeur van de gemeente Lummen. Omdat de job als algemeen directeur van de gemeente minder aansloot bij mijn interesses en competenties ben ik op zoek gegaan naar een andere functie in de non-profitsector en die heb ik gevonden bij IGL.

Ik ben aangesteld als directeur bedrijfsvoering en organisatie bij IGL vanuit de visie dat de twee pijlers van IGL, namelijk Ter Heide en LIVaanhewerk, best vanuit

een gemeenschappelijke directie aangestuurd kunnen worden. Als directeur bedrijfsvoering ben ik verantwoordelijk voor de aansturing van een heel aantal ondersteunende diensten: onthaal, ICT, personeelsadministratie, financiën, aankoopdienst, logistiek en onderhoud, voeding en keuken.

Brede opdracht

Het is een breed takenpakket en met een sterk team dat, binnen een cultuur van openheid en vertrouwen, naadloos samenwerkt met de zorgteams kan ik dit realiseren. Ik zie het als mijn opdracht om hiervoor de voorwaarden te creëren. Al vanaf mijn introductie heb ik veel enthousiasme, openheid, warmte en betrokkenheid bij de medewerkers ervaren. Medewerkers die zich ervan bewust zijn en fier zijn dat zij meewerken aan het levensgeluk van de bewoners van Ter Heide. Met plezier wil ik mijn schouders zetten onder dit project!

Nadine Dethier,
directeur bedrijfsvoering IGL

Paulien Hanssen

Hallo allemaal, ik stel me graag even voor. Mijn naam is Paulien Hanssen, ik ben 23 jaar en afkomstig van Bilzen. Op 4 januari 2022 ben ik gestart als maatschappelijk assistent in woonbuurt Henisberg.

Vrije tijd

Op dit moment zijn mijn vriend en ik volop aan het verbouwen. We hopen zo snel mogelijk te verhuizen naar ons huisje in Riksingen. In mijn vrije tijd ga ik graag wandelen in de natuur, op reis, iets lekker eten of gewoon gezellig samenzijn met familie en vrienden!

Nieuwe uitdaging

Voor mij is het even aanpassen aan de werking en nieuwe doelgroep, aange-

zien ik enkel ervaring heb opgedaan in een ziekenhuis. Nadat ik afstudeerde in 2020 heb ik gewerkt op de sociale dienst in het Jessa ziekenhuis. Na anderhalf jaar ben ik op zoek gegaan naar een nieuwe uitdaging.

De vacature sprak mij onmiddellijk aan en ik waagde mijn kans. Ondertussen werk ik nu al bijna 3 maanden in Ter Heide. In de korte periode dat ik hier ben, heb ik al mogen ervaren wat voor een warme organisatie Ter Heide is. Ik kijk er alvast naar uit om jullie en de bewoners te ontmoeten en beter te leren kennen.

Paulien Hanssen,
maatschappelijk werker woonbuurt Henisberg

Team in de kijker: Berg 7

Elke dag zetten de teams van Ter Heide zich op hun eigen manier in voor onze bewoners. Al het harde werk dat binnen deze teams gebeurt, mag ook gedeeld worden. Daarom zetten we in Ter Heide nieuws graag onze teams in de kijker. In campus Tongeren zorgt Berg 7 voor een fijne leefomgeving voor hun bewoners én een werkplek waarin elke medewerker zichzelf mag zijn. Teamcoach Natalie en leefgroepmedewerker Kim vertellen over wat Berg 7 zo bijzonder maakt.

Jezelf zijn

Wat Berg 7 bijzonder maakt, is dat we hier kunnen zijn wie we zijn. We hoeven voor elkaar geen façade op te houden, maar accepteren elkaars positieve en negatieve eigenschappen. Omdat we door de jaren heen zo goed op elkaar ingespeeld zijn, zijn we ook zeer open. Daardoor kunnen we kort op de bal spelen als we met iets zitten en zijn er zeer weinig frustraties binnen het team. Het helpt natuurlijk ook wel dat we allemaal openstaan voor feedback en hier actief mee aan de slag gaan. Fouten maken betekent niet dat je je werk slecht doet. Uiteindelijk leer je het meest uit je fouten. Perfect mag, maar moet niet. Het is veel belangrijker dat we als collega's onderling goed met elkaar overweg kunnen. Werkgeluk binnen je team straalt dan ook direct door naar de zorg voor de bewoners.

Appreciatie en humor

Vertrouwen hebben in elkaar is ook enorm belangrijk in Berg 7. Als teamcoach moet je dingen kunnen loslaten en erin vertrouwen dat je collega's ze goed zullen opnemen. Als je dat doet,

krijg je vaak andere, waardevolle insteken. Daarnaast maken we binnen het team bewust werk van appreciatie tonen aan elkaar.

Hier gebeurt ook alles met veel humor. Dat is wel een teken dat we ons goed voelen bij elkaar. Niet alles moet even serieus zijn. Je spendeert zeer veel tijd op je werk. Dan is het belangrijk dat je werkplek een leuke plek is om naartoe te komen, want dan kom je met plezier werken.

Werken op maat

Werken op maat gebeurt in Berg 7 zowel bij bewoners als medewerkers. Binnen ons team koppelen we geen diensten aan activiteiten. Vroeger stond de vroege dienst in voor een specifiek activeringsmoment en de dagdienst voor een ander. Nu bekijken we dit op maat van het team. Niet iedereen gaat bijvoorbeeld graag paardrijden of is even creatief en dat moet ook niet. We focussen specifiek op de talenten en interesses binnen de groep en bespreken dit steeds met elkaar. Bij bewoners proberen we erop te letten dat we elke bewoner quality time kunnen bieden. We focussen

op kleine subgroepjes, omdat je dan veel meer kan betekenen voor je bewoners. Zo proberen we hen extra aandacht en meer kwaliteit te bieden.

Verbeterpunten

Natuurlijk is hier niet alles rozegeur en maneschijn. In de toekomst zouden we graag terug verbinding maken met de ouders. Met corona is dat jammer genoeg heel beperkt gebleven, terwijl het heel belangrijk is dat er goede communicatie is met de ouders. Communicatie onderling is ook heel belangrijk. Soms wordt daar te weinig tijd voor gemaakt. Af en ruimte creëren voor een kort feedbackmoment met de collega's zou een grote meerwaarde zijn. Het hoeft niet altijd zo officieel te zijn als een functioneringsgesprek.

Hoek af

Ons verdicht? Op Berg 7 zijn we een fijn en een hecht team. We appreciëren elkaar en nemen elkaar zoals we zijn, the good and the bad. Hier hebben we allemaal een positieve hoek af.

Natalie Frioni, teamcoach Berg 2 & Berg 7
Kim Hensen, leefgroepmedewerker Berg 7

Valerie en Sara 20 jaar in dienst

In Berg 2 is het dit jaar feest, want Valerie Deveux en Sara Loverix blazen 20 Ter Heidekaarsjes uit! Al 20 jaar lang zetten zij zich elke dag in voor onze bewoners. Daarom zetten we hen hier graag in de bloemetjes.

Lieve Sara en Valerie,
Al 20 jaar bijzonder voor ons!
Bedankt voor alle onvergetelijke jaren,
gezellige momentjes en lieve zorgen
voor onze gasten!
Veel liefs,

Jullie collega's en bewoners

Nieuwsgierige neus

In deze editie van Ter Heide nieuws stelt Riana Verjans, medewerker personeelsadministratie, haar nieuwsgierige neusvragen aan Mathieu Mercken, medewerker technische dienst Tongeren. In het volgende nummer zal Mathieu op zijn beurt enkele vragen stellen aan een andere collega.

Riana: Kan je me vertellen hoe lang jij al deel uitmaakt van de Ter Heide Familie?

Mathieu: Al 25 jaar. Ik ben begonnen in 1997 en dit jaar kan ik uitkijken naar mijn einde loopbaan.

Riana: Wat maakt voor jou werken in Ter Heide zo bijzonder?

Mathieu: Ik kan terugblikken op een mooie loopbaan in Ter Heide met supertoffe collega's op al de campusen waar ik gewerkt heb.

Riana: Wat doe je het liefst als je 's avonds thuiskomt?

Mathieu: Wie mij kent, weet dat ik een fervent duivenliefhebber ben. Als ik 's avonds thuiskom in de winter heb ik niet zo veel werk aan mijn duiven. Maar van maart tot september is dat wel een hele job: 3 à 4 uren per dag duiven verzorgen, laten trainen, eten en drinken geven. Daarnaast breng ik de duiven ook weg voor transport naar Frankrijk zodat ze in het weekend naar huis kunnen vliegen. Nadien kan ik altijd wel genieten van een biertje op het terras samen met mijn vrouw Vera.

Riana: Als je op restaurant gaat wat zal je dan meestal bestellen?

Mathieu: Gewoonlijk iets speciaals. Ik hou ervan om iets nieuws te bestellen om te ontdekken.

Riana: Wat is jouw levensspreuk?

Mathieu: Maak van iedere dag een mooie dag!

Samenkerk steunt woonbuurt Ven en Linde

De inwoners van Zonhoven hebben dit jaar nogmaals bewezen dat naastenliefde en goed doen voor de gemeenschap geen uitzonderingen hoeven te zijn. Samenkerk organiseerde op 2 januari een geldinzameling voor Ter Heide. Daarmee steunen ze in één klap twee van onze projecten in campus Zonhoven.

Goed begin van het jaar

Samenkerk begon het jaar met een mooi gebaar. In de kerk hielden ze tijdens de eerste zondag van 2022 een inzamelingsactie voor Ter Heide. Ondanks de werken die aan hun eigen kerkgebouw moeten gebeuren na een brand, stonden ze toch meteen klaar om een lokaal goed doel te steunen. Dankzij hun mooie actie kan in het Ven een vloerstaande bubbelwand aangekocht worden en zullen de bewoners van Linde 4 binnenkort kunnen genieten van eigen kuipschommel.

Elkaar ontmoeten

In februari mochten we voorzitter Naomi en penningmeester Viv verwelkomen voor de overhandiging van een cheque en een corona-

proof rondleiding op de campus. Hopelijk kunnen we hen binnenkort ook ontmoeten in de leefgroepen die dankzij hun steun mooie, nieu-

we materialen mogen ontvangen. Heel erg bedankt aan alle leden van Samenkerk die zorgden voor het succes van deze mooie actie!

Calluna Team organiseert tweede editie Pasta & Wijn afhaaldag

Omdat Corona in februari nog steeds roet in het eten strooide, organiseerden we met het Calluna Team op 18 en 19 februari voor het tweede jaar op rij een Pasta & Wijn afhaaldag ten voordele van Ter Heide. De opbrengst gaat naar de aankoop van elektrische rolstoelfietsen. Ook deze tweede editie werd dankzij alle inspanningen een groot succes.

Afhaalpunten

Met 850 bestellingen mogen we de Pasta & Wijn afhaaldag een groot succes noemen. Heel wat sympathisanten stonden 's morgens klaar om 571 pasta's, 79 flessen wijn en bijna 200 desserts af te halen. Er waren afhaalpunten op de campussen van Ter Heide in Zonhoven, Borgloon en Tongeren en ook Vincentius Genk was dit jaar ingericht als een pasta-afhaalplaats. Op voorhand werd met iedereen die bestelde een tijdslot voor afhaal afgesproken, waardoor de afhalingen gespreid en coronaveilig konden verlopen.

Beproefde formule

Aan de afhaalpunten zagen we alleen maar tevreden gezichten en velen vroegen ons om in 2023 opnieuw de Pasta-dag te organiseren volgens de beproefde formule uit het verleden, namelijk gezellig in kleine en grote groepen. We hopen dan ook dat we elkaar snel weer kunnen ontmoeten op de gekende locatie in de feestzaal van Ter Heide Zonhoven.

Het Calluna Team

Doosje

Column

*Ik zou je 't liefste in een doosje willen doen
En je bewaren, heel goed bewaren
Dan liet ik jou verzekeren voor anderhalf
miljoen
En telkens zou ik eventjes het deksel open-
doen ...*

*En dan telkens even kijken
Heel voorzichtig even kijken ...*

(enkele regels uit een liedje van Gerard Cox)

Valentijnsdag 2022 hoorde ik dit liedje nog eens op de radio. Donald Jones zong het. Dat was lang geleden! Hij had het over zijn geliefde, ik zou het over een woord willen hebben. Ook om goed te bewaren, ook om voorzichtig in een doosje te doen. Dat woord is ook al wat oud zoals het liedje en het lijkt wel verbannen uit het woordenboek. Niet meer van deze tijd, want je moet stapels kranten doorbladeren om het nog eens tegen te komen: TEDERHEID.

Ho, ho, toch wel, het is er nog! Een kersverse vader die zijn kind voorzichtig in zijn onhandige grote handen neemt, een moeder die een ziek kind door de haren strijkt, een jonge hand ook voorzichtig op een gerimpelde hand vol ouderdomsvlekken. Ja, misschien?

Maar heel nadrukkelijk zie ik het in een eeltige bijna kromme vinger op het touchscreen van een GSM. Zachtjes 'touch' of 'swipe'! Maar nee, dat doet er alleen maar aan denken, want het is zo onwerkelijk, bijna belachelijk: zo voorzichtig over dat schermpje strelen.

De tederheid van het doosje, die moet de onderbouw van een stevige blok empathie hebben en die heeft veel tijd nodig en aandacht die verder gaat dan 'zien'. Tederheid vraagt niet veel, verwacht niets, geeft alleen maar. Het is erg, maar dan denk ik enkel aan

kinderen en ouderen. En voor elke leeftijd daartussen is het waarschijnlijk alleen nog een melancholische verzuchting. Soms zijn er wel uitzonderingen: onze gasten met een beperking. Grotendeels zijn het geen kinderen meer. Maar toch kinderen. En die herkennen nog tederheid in een liedje dat in hun oor geneuried wordt, in de hand die speels over hun hoofd aait of in de warmte van een lichaam dat je zachtjes in de armen sluit.

Ik heb het nooit mooier meegemaakt dan tweede kerstdag laatstleden in mijn leefgroep. Een opvoedster werkte haar laatste dag in de voorziening vóór ze een ander leven zou beginnen. Het laatste uur van die dag, 's avonds laat, was ze alleen daar. Net goed, dacht ik, om stilletjes 'dank je wel' en 'het ga je goed' te wensen. De living hing vol met mooie wensen van collega's, maar ik zag haar niet. Toen ik voorzichtig "hallo" probeerde, kwam ze uit de kamer van Niels die nog wakker was, met de rode neus van een clown op en het gewei van een kerstrendier op het hoofd. Ze was nog even de magie van een kerstspreekje gaan toveren bij een slapeloze gast.

Die tederheid kunnen waarmaken, ook als het afscheid na lange jaren dienst je de keel toeknijpt, daar werd ik heel stil van. Alle woorden waren gewoon overbodig.

Da's waar ook, tederheid heeft ook geen woorden nodig.

R. Moeilijkmens

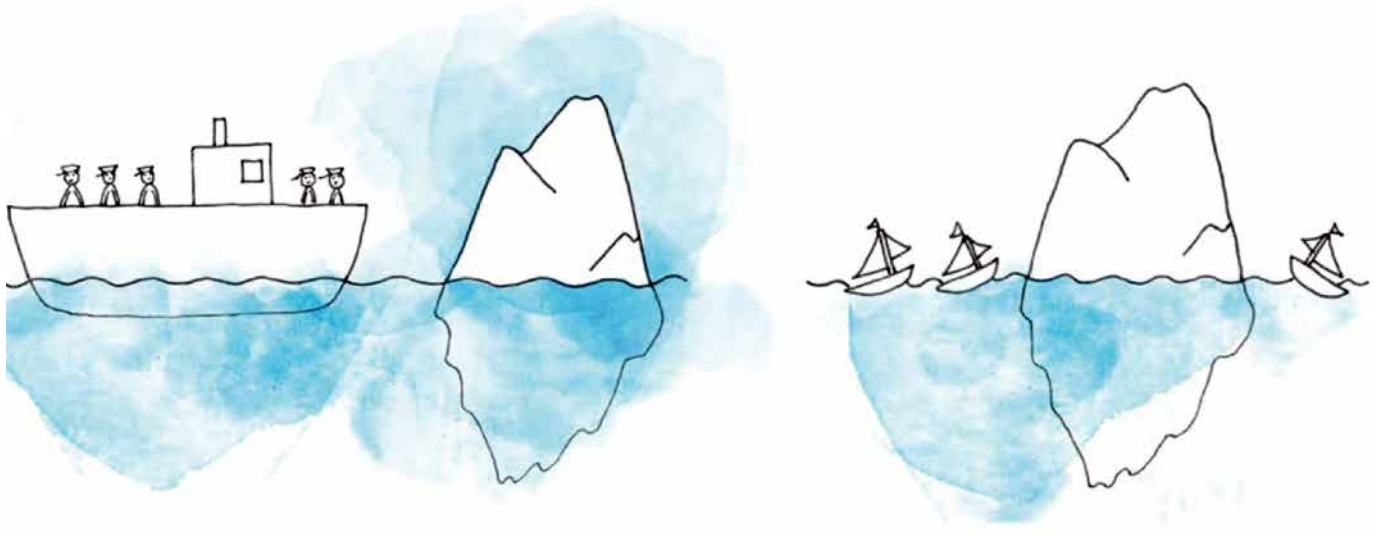
Te Lourdes op de berg

Begin januari mochten we nog eens met Berg 1 op stap. Eindelijk met de bus weg! En omdat we de donkere wintermaanden zo goed waren doorgekomen zonder coronabesmettingen, was er maar één adres voor deze uitstap. We gingen een kaarsje branden bij Maria in de Lourdesgrot.

Samen met stagiair Jan gingen we met de bus op stap. We konden onderweg nergens stoppen, maar reden in rechte lijn door naar onze bestemming: Klein Lourdes in Bitsingen. We waren op alles voorzien om er een leuke uitstap van te maken. Zelfs de picknicktafel hadden we mee. Nadat we bij de grot een kaarsje gebrand hadden en Maria bedankten voor de goede zorgen van de afgelopen maanden, konden we genieten van wat lekkers.

Alle bewoners die mee op uitstap kwamen, waren zeer dankbaar dat ze nog eens van het vertrouwde Ter Heide terrein af konden. We genoten van lekkere broodjes, een goede tas koffie en een fijne wandeling. Meer moet dat soms niet zijn ... Amen!

Josette Thijs,
leefgroepmedewerker Berg 1

Bron: Respond! - Roeland Broeckaer

ZOT en ZON

“Dat was een hele boterham én moeilijk! Als ik daar morgen nog veel van weet, zal het goed zijn. Maar ze zullen het nog wel eens uitleggen, zeker?” Dat was de geruste ziel, de geruste stem: [GS].

“Het was goed uitgelegd, maar het blijft een mededeling. Ik voel me daar niet bij betrokken. Het is dan wel reorganisatie van het personeel, maar het gaat toch over onze kinderen.” Dat was dus duidelijk de kritische stem: [KS].

“Maar op één van die slides stond toch ‘samen zorgen, gelijkwaardig met het netwerk’. Dat zal dus nog komen. Maar we kunnen ook voorstellen om die nieuwe coach nu al eens te ontmoeten, dan kunnen wij ons verhaal zelf vertellen.” Dat was dan de stem van de ondernemende ouder. De ondernemende stem: [OS].

Reacties op de infosessies over reorganisatie van de zorg in Ter Heide

[GS]: “In mijn groep blijven het, behalve de coach, allemaal dezelfde medewerkers, dat is toch een geruststelling. En op de meeste plaatsen is dat zo, hoorde ik.”

[OS]: “Maar bij wie moet ik nu zijn als, zoals die avond gezegd werd, ‘iedereen verantwoordelijkheid krijgt volgens eigen talent’? Krijgen die medewerkers dan een plakkertje op hun voorhoofd? En wat als mijn ‘verantwoordelijke’ niet van dienst is?”

[GS]: “De maatschappelijk werker, die wist dat vroeger. Dat zal nu ook nog wel zo zijn.”

[KS]: “Er wordt meer autonomie gevraagd, herinner je die A, B, C op de slides. Maar niet iedereen is daar even goed in, denk ik. Of is daar even gelukkig mee. Hoe gaan ze dat oplossen? Dat zal nog veel ‘overleg’ vragen!”

[OS]: “Veranderen vind ik moeilijk, ja. Voor ons is dat een nieuwe aanpak, maar voor sommige medewerkers betekent dat een heel ander leven. Ik denk dat we voor die mensen ergens toch een heel hartelijke dankjewel moeten organiseren.”

[GS]: “Zeg nu toch ook eens dat het goed is dat er wat nieuwe wind kan waaien. Nieuwe ideeën, kleine bootjes in plaats van een logge tanker.”

[OS]: “Zo log was die tanker ook weer niet. Daar zaten er ook op die af en toe een creatieve koers durfden varen. Wij zouden dat beter ook doen.”

[KS]: “Maar het gaat bij ZOT wel over de medewerkers, met natuurlijk als doel de bewoners. En daar hebben wij als vertegenwoordigers nog niet veel inspraak gekregen. Alleen uitleg!”

[GS]: “Je mag geen ZOT meer zeggen, medewerkers en ouders vinden dat

geen mooie afkorting.”

[OS]: “Allé, humor mag toch nog, niet? Zelfrelativering noemen ze dat. Maar weet je wat, wij zullen het ‘zelforganiserend netwerk’ oprichten: ZON! Dat kan niet verkeerd klinken. Nog een boot erbij ...

En ik stel als eerste actie voor dat wij zelf ons kind of familielid voorstellen aan de nieuwe coach en eventuele nieuwe medewerkers. In levenden lijve! Dan kennen ze ons kind, niet alleen op papier, en ons ook. Het Zelforganiserend Netwerk. Voilà.”

[KS]: “Wanneer is de eerste infosessie over ZON?”

Opgetekend door Rita Jaenen

Een bloemetje voor ...

We besteden vaak veel aandacht aan dingen die niet goed lopen, maar staan niet altijd stil bij de mooie dingen die wel elke dag gebeuren. De ouders van Ter Heide zetten daarom mee hun schouders onder mooie verhalen delen en een schouderklopje geven waar nodig. Onder de rubriek 'Een bloemetje voor ...' zetten ze elke editie een gebeurtenis, leefgroep of persoon in de kijker.

Streven naar warme zorg

Aan het begin van de lente en hopelijk het einde van de coronapandemie wil ik graag iedereen in Ter Heide spreekwoordelijk in de bloemetjes zetten. De afgelopen twee jaren werd er vaak in bijzonder moeilijke omstandigheden gewerkt, niets was nog hetzelfde! Desondanks bleef iedereen streven naar diezelfde kwaliteitsvolle, maar ook warme zorg.

Onmisbaar

Daarom dan ook een bloemetje voor allen die daaraan hebben meegeholpen. Van onderhoudspersoneel dat zorgde voor piekfijn gepoetste ruimtes tot directie, van keukenpersoneel tot ICT-medewerkers, alle therapeuten voor hun gekke fratsen en dansjes aan het raam, pedagogen. Sociale en medische dienst: ook jullie waren onmisbaar. Jullie probeerden

ons steeds zo goed mogelijk te informeren over de immer wisselende maatregelen of zorgden er op elke mogelijke manier voor dat onze kinderen zo goed mogelijk behandeld werden.

Ook een bloemetje voor de ouders die de dagelijkse verzorging, (soms willens nillens) aan het team van hun leefgroep moesten toevertrouwen en er steeds op vertrouwden dat hun kind er in goede handen was (en is).

Warme thuis

Maar zeker ook voor alle opvoed(st)ers die voor ons kind, onze dochter/zoon/broer/zus zorgen. Zij hebben gedurende deze coronaperiode, vaak in moeilijke en zware omstandigheden, steeds voor onze bewoners klaargestaan. Ik geloof graag dat jullie hen bijna net zo graag zien als wij (ouder/broer/zus) en daarom hebben

jullie de slogan echt waargemaakt: "een warme thuis voor iedereen!"

Arlette Meuwis, moeder van Jonas (bewoner Woning 43)

Paula Claes, moeder van bewoner Liese (Henis 4)

Goede Communicatie

In deze bijdrage delen ouders kleine (of grote) voorbeelden van goede communicatie in hun leefgroep of woonbuurt. Het doel is andere woonbuurten te inspireren en ouders, personeel en bewoners dichter bij elkaar brengen. Woonbuurt Berk-Spar startte in februari met een mooi voorbeeld van duidelijke communicatie naar ouders:

Helder en duidelijk

Berk-Spar startte met aparte communicatie over het ZOT-project. Liesbeth, de maatschappelijk werker, verstuurde begin februari een extra nieuwsbrief die specifiek voor iedere leefgroep in Berk-Spar toelichtte wat er veranderde vanaf 1 maart 2022. Wat gaan de hoofdopvoeders doen? Wie wordt teamcoach? Wie wordt terug leefgroepmedewerker? Wie verlaat de leefgroep en/of Ter Heide? De nieuwe gezichten stelden zichzelf voor, mét foto. Helder en duidelijk.

Inspelen op behoeftes

Tijdens de woonbuurtvergadering van Berk-Spar vroegen de ouders om, onmiddellijk bij het begin van de reorganisatie, de nieuwe coach van hun team te kunnen ontmoeten. Enkele dagen later konden we in de nieuwsbrief al lezen:

"Samen met de afgevaardigden van de Gebruikersraad uit onze woonbuurt hopen wij binnenkort elke ouder/vertegenwoordiger te mogen verwelkomen op een kennismakingsactiviteit met de teamcoach van de leefgroep van zijn/haar bewoner.

We hopen u hierover snel verder te kunnen berichten."

Goede en vooral snelle communicatie!

Wonderkind

Een moeder over het leven met haar gehandicapte dochter

Boekentip: Wonderkind

Wonderkind is een verhaal van auteur Sanne Kloosterboer over haar dochter met een beperking. Sanne vertelt op een eerlijke, maar liefdevolle manier over haar leven als moeder van een kind met een zware beperking. Yaël is een schijnbaar gezond kind wanneer ze geboren wordt. Tijdens haar tweede levensjaar wordt echter duidelijk dat ze epilepsie heeft. Even later krijgt ze ook de diagnoses 'autisme' en 'ernstig verstandelijke beperking'. Een grote klap voor mama Sanne. Maar in de loop der jaren leert ze omgaan met Yaëls beperking en zorgvraag. Het boek gaat geen thema's uit de weg: van vechten voor goede zorg en de moeilijke momenten die je tegenkomt als ouder van een zorgenkind tot trots en verwondering.

Toegankelijk Vlaanderen

Wil je als persoon met een beperking naar een openbaar gebouw zoals een cultureel centrum, sportterrein of handelszaak, dan kan je op voorhand nagaan of deze plek

toegankelijk is voor jou. Via de Toegankelijk Vlaanderen-databank vind je alle informatie over de toegankelijkheid van openbare gebouwen die een toegankelijkheidsonderzoek ondergingen. De gebouwen krijgen een score op basis van gekleurde duimpjes: toegankelijk, toegankelijk met hulp en niet toegankelijk voor iedereen.

Je kan een specifiek gebouw binnen een bepaalde gemeente of stad opzoeken of binnen een bepaalde postcode op zoek gaan naar accommodaties met aangepaste lift, toegankelijke inkom, aangepaste parkeerplaats of aangepast toilet. Zo kan je jouw bezoek op voorhand zo goed mogelijk voorbereiden. Doe zelf de test op www.toevla.be.

Naar de Olympische Spelen (België)

De Nationale Spelen van Special Olympics Belgium zullen dit jaar doorgaan van 25 mei tot en met 28 mei 2022 in Ottignies-Louvain-la-Neuve. Op deze 38ste editie zullen ook weer atleten van Ter Heide aanwezig zijn. In totaal zullen maar liefst 3 100 deelnemers het beste van zichzelf geven

in verschillende disciplines, waarvan 9 bewoners van Ter Heide. Onze sportievelingen zullen zich van hun sportiefste kant laten zien bij de motorische activiteiten op 28 mei. Wil jij ook gaan supporteren? Je vindt alle informatie over de Nationale Spelen terug op www.special-olympics.be/nl/.

Oud, maar niet out!

Door de coronamaatregelen hebben we tot nu toe geen nieuwe activiteiten kunnen opzetten voor de groep gepensioneerden van de Ter Heide: 'Oud maar niet out!'. De stuurgroep is ondertussen wel regelmatig samengekomen om te brainstormen en om mogelijke activiteiten voor te bereiden.

Nieuwe activiteit

Nu de coronamaatregelen lijken te versoepelen, hebben we een datum vastgelegd om een activiteit voor de grote groep te organiseren. We plannen op maandag 24 oktober 2022 een brunch met, als het tegen die datum kan, een bezoek aan de vernieuwde campus in Zonhoven. De verdere uitwerking en concrete planning krijgen de gepensioneerden per mail toegestuurd.

Sluit je aan

Hierbij willen we nog eens de oproep doen aan de nieuw gepensioneerde collega's om zich bij onze groep aan te sluiten. Je kan daarvoor contact opnemen met Viviane (0476 47 34 09 - viviane.luyten1@telenet.be) of Raymond (089 65 83 63 - jame.raymond@scarlet.be). Er is ook nieuws wat betreft de stuurgroep. Marina Bessemans werd ondertussen, op eigen verzoek, in de stuurgroep vervangen door Mia Mertens.

Een welgemeende dank aan Marina voor de inzet en de fijne samenwerking en welkom aan Mia! Toch zoeken we nog kandidaten om de stuurgroep te komen versterken en om mee activiteiten voor te bereiden. Laat maar weten aan Raymond of Viviane.

De werkgroep 'Oud, maar niet out!'

Word jij onze nieuwe vrijwilliger?

Vrijwilligers zijn onmisbaar in Ter Heide. Dat is zeer duidelijk gebleken tijdens de afgelopen 2 jaar, waarin we door corona af en toe onze vrijwilligerswerking op pauze moesten zetten. Doorheen die hele tijd konden we altijd rekenen op de steun en bemoedigende woorden van onze vrijwilligers die stonden te popelen om terug in gang te schieten. We zijn ongelooflijk blij dat we hen intussen terug in Ter Heide kunnen verwelkomen!

Actie!

Om onze vrijwilligerswerking terug een boost te geven, zijn we dringend op zoek naar vrijwilligers in alle campussen (Zonhoven, Tongeren, Genk, Borgloon) voor verschillende activiteiten. Zo kunnen we ervoor zorgen dat onze bewoners net dat tikkeltje meer krijgen.

Als vrijwilliger in Ter Heide vertrekken we vanuit jouw interesses en talenten om te zien wat jou het best ligt. Uiteraard geef je zelf aan hoe vaak en wanneer je wil komen. Alle informatie over vrijwilligers-

werk in Ter Heide vind je ook op www.terheide.be/vrijwilligers.

Aanspreekpunten

Wil je horen wat de mogelijkheden zijn binnen een bepaalde campus? Of ken jij dé ideale vrijwilliger voor een bepaalde leefgroep of campus? Neem dan contact op met onze aanspreekpunten per campus:

Campus Tongeren

Sabine Moermans
tel.: 012 39 83 86
e-mail: sabine.moermans@terheide.be

Campus Borgloon

David Partoens
tel.: 012 26 08 54
e-mail: david.partoens@terheide.be

Campus Zonhoven

Verschillende woonbuurten mogelijk
tel.: 011 81 94 00
e-mail: info@terheide.be

Campus Genk

Nathalie Metten
tel.: 089 32 39 36
e-mail: nathalie.metten@terheide.be

Nicole Schoofs, bewoner Spar 1

13 januari 1955
11 december 2021

Lieve Nicole, Nicolleke ons moederke,

Met je kleine, voorzichtige pasjes ben je die laatste 'lijn' overgestapt. Je had bij ons een plekje, jouw vast stekje. Met een brede glimlach of gegrom heette je iedereen welkom. Je zorgde toch nét voor dat tikkeltje meer, zodat Spar 1 ook voor ons thuiskomen was. Hadden we te weinig oog door de helse drukte, dan liet jij ons dat weten ... en of dat lukte! In je eigen taal, hebben we genoten van jouw levensverhaal.

Lieve Nicole, we spreken voor heel Spar 1 als we zeggen dat we jou gaan missen. Maar naast verdriet is er ook ruimte om stil

te staan bij alle mooie herinneringen. Je plezier en geluk lag in de kleine hoekjes, kersentaart, cola, zachtaardige zorg en familiale bezoeken. Je ondeugende blik, het mateloos genieten van alles wat rondom je gebeurde. De kleine fonkelingen in je ogen als je ergens van genoot, al was het maar van de zon op jouw gezicht.

Je gaf ons leven een gouden randje en het was een voorrecht om voor jou te mogen zorgen. Want jij hebt ons geleerd dat liefhebben met heel weinig woorden kan.

Team Spar 1

Ludo Hendriks, bewoner Spar 3

29 december 1962
5 februari 2022

Jawel Ludo, in alle eerlijkheid, we zagen het moment dat je ons zou verlaten dichterbij komen. Toen je tijdens de laatste, donkere decemberdagen vorig jaar terugkwam naar Spar 3 nadat je een week had verbleven in het Z.O.L., leek het voor ons alsof je je laatste reis had aangevat. Overdag verbleef je continu in je vertrouwde living. Deze was dan ook omringd door de warme aanwezigheid van je medebewoners en het zorgpersoneel. In januari zagen we dat je meer afstand nam van het aardse bestaan (je momenten van 'aanwezigheid' werden schaarser). Je had veel rust nodig, je thermostaat maakte serieuze bokkesprongen.

Tijdens de vele bezoeken van Peter & Mariëlle of de videocalls met je familie probeerde je wel om aanwezig te zijn en af en toe slaagde je erin om ook nog iets 'woordelijk' uit te brengen. Tevreden en dankbaar kijken we met de hele leefgroep terug omdat je tot op het einde bij ons in Spar 3 bent gebleven. Alle zorgende handen en therapeuten verbonden aan Spar 3 hebben getracht om het jou zo comfortabel mogelijk te maken. Je vroeg echter niet veel – je was al heel snel content!

Ik wil in het kort enkele Spar 3-fragmenten schetsen. Ik ga hiervoor terug in de tijd en wil je meenemen op een doordeweekse dag in het leven van 'Judo Henne' (op z'n Ludo's:

Ludo Hendriks) toen er nog geen sprake was van de medische probleempjes van de laatste tijd. Ludo begon z'n dag steeds met een volmondige ochtendgroet 'moije' en daarna kwam vrijwel aansluitend het belangrijkste keuzemoment van de dag: Ludo koos dan een 'Kakosch'. Deze 'Kakosch' hield Ludo dan continu bij zich tot aan het slapengaan. Dit gaf hem een soort van veiligheidsgevoel, het was een leidraad doorheen de dag.

Nieuwe collega's werden 's morgens vaak op de proef gesteld door Ludo, want hij had het soms wel eens moeilijk om een keuze te maken. Tja ... als geen enkele van de aanwezige 'Kakoschen' in z'n kast oké was voor hem, dan zat je met een probleem. Ludo wist als geen ander welke 'Kakoschen' hij in zijn bezit had. Hij vroeg bijvoorbeeld een 'bauwe kakosch'. Je nam dan een blauwe, maar het moest een andere zijn en zo kon hij het personeel een tijdje draaiende houden. Op den duur hielpen we hem bij zijn belangrijke keuze.

Ludo's ochtendtoilet vond plaats in z'n kamer ofwel in de badkamer nl. het 'dousen' zoals hij dit benoemde op de baddagen. Ludo in de badkamer, ik kan u garanderen – 't was dikwijls feest. Meezingen met de radio ofwel zelf liedjes zingen met het personeel, het kon niet op voor Ludo. Meestal na 1 strofe te hebben meegezongen binnen de lijntjes begon Ludo

aan z'n eigen versie; met dikwijls 'pooooeeep' of 'dikke kont' erin gemixt.

Tot enkele jaren terug kon Ludo genieten van de maaltijden van de dag. Het was steeds een smaakvolle deugd voor iedereen in z'n omgeving om Ludo te horen smakken en te zien genieten van alles wat lekker was. De boterhammen 's morgens of de pistolets met 'maté of wos' die mama vroeger meebracht, zwierde hij in één vlotte rechtse-gooi-beweging naar zijn mond. Zelfs nadat hij sondevoeding kreeg, was Ludo nog een genietster en nam hij het voortouw voor zijn medebewoners door aan te geven 'eie bakken ... soppe eie'. Hij genoot op zijn manier mee van de geuren en de anderen te zien genieten.

Ik zou nog uren kunnen doorgaan over het leven zoals het was 'Judo Henne' ... Maar dit wil ik toch nog even meegeven ... Ludo's foto

waar hij met een gultige lach staat te pronken alsof hij wil zeggen: 'Messi...' Voor jullie geduld, jullie empathie, jullie begrip, jullie verzorging, jullie liefde & warmte ... De vele fietstochten op woensdagvoormiddag, de busuitstapjes, de cafébezoeken, ... De vele handtekeningen op mijn boekjes en er is nog zoveel om dankbaar voor te zijn!

Zoals Ludo zou afsluiten: 'Messi Peete Majen Masjia Meijche, Messi amaal.' Ludo is nu terug verenigd met zijn mama en papa. Ondanks zijn beperkingen en de lichamelijke tegenslagen die hij op zijn levensweg tegenkwam, zijn we ervan overtuigd dat Ludo een groots en leuk leven heeft genoten.

Bart Dreesen,
leefgroepmedewerker Spar 3

Rudi Fransis, bewoner Eik 4

Lieve Rudi,

Op 26 december vernamen we het droevige nieuws van je overlijden. We zijn super trots op hoe hard je hebt gestreden! Op 1 juli 1973 verhuisde je vanuit Kortesssem naar Ter Heide. Eerst verbleef je een lange tijd in Brik 3 en nadien ging je voor eventjes naar Linde 4 in Zonhoven. Op 5 juni 2020 waren we superenthousiast om jou te verwelkomen in ons warme en gezellige huisje Eik 4.

Je was de jongste uit een gezin van vier kinderen. Zowel je ouders als je zus Livia en broer Wilfried waren steeds erg betrokken. Je vond het dan ook altijd leuk om door hen opgehaald te worden om een koffietje te gaan drinken of om er op bezoek te gaan.

Tijdens het korte anderhalf jaar dat je bij ons hebt verbleven, hebben we enorm van je genoten! Wat gaan we het missen hoe je ons kwam plagen door dingen over de toog heen te gooien of door vliegensvlug ons eten of drinken te komen stelen. Hier konden zowel wij als jij enorm van genieten. Soms was je ons te snel af en schaterde je het uit als het je gelukt was om iets lekkers te bemachtigen. Ook van jouw dagelijks badmoment maakten we steeds een leuke activiteit. Soms rustig met een ontspannende massage, maar soms ook door samen gek te doen op muziek. Doorheen de dag luisterde je graag naar muziek op je kamer, maakte

je puzzels, kleurde je en hielp je ons met kleine taakjes, zoals het weggelgen van de was.

Koffietjes waren je favoriet. Je kwam hier doorheen de dag dan ook regelmatig om vragen door "koffie" te fluisteren. Aan jouw lieve blik, mooie glimlach en kushandjes konden we niet weerstaan. Hierdoor kreeg je het voor elkaar om regelmatig iets lekkers bij je koffie te krijgen en werd zelfs een extra koffiemomentje opgenomen in jouw dagelijkse routine bij ons. Zo dronk je samen met ons een koffietje tijdens de voormiddagpauze. Zalig!

Rudi, wie had kunnen denken dat iets dat zo banaal leek ervoor zou zorgen dat je een hele tijd in het ziekenhuis zou belanden en zo verzwakte? We zijn blij dat je nadien nog even bij ons terug bent gekomen en we nog voor je hebben mogen zorgen. Samen hebben we je laatste verjaardag gevierd en is de Sint nog voor je langs geweest. Ook je kamer werd versierd met foto's en lampjes om het voor jou zo aangenaam mogelijk te maken. Het deed ons deugd om je hiervan te zien genieten. Toch ben je even later terug naar het ziekenhuis moeten gaan, waar je stilletjes bent heengegaan.

Rust zacht lieve Rudi, je hebt hard gevochten. We gaan je missen!

Dikke kus,
personeel en bewoners Eik 4

25 november 1966
26 december 2021

Samet Kalemkus, bewoner Ven 2

28 mei 1991
17 februari 2022

Liefste Samet,

Als jonge knaap kwam je naar Ter Heide in Ven 3. Altijd met een grote glimlach en je wist iedereen wel rond je vinger te winden. Uren naar foto's kijken, boekjes doorbladeren en deugnieterij uitsteken. Na jaren te vertoeven in Ven 3 merkten we dat je meer aandacht nodig had op medisch gebied.

We ontvingen je binnen Ven 2 met open armen en een zorgend hart. Hier kon je genieten van de rustige omgeving, maar was er ook nog plaats voor een grote glimlach op je gezicht als het personeel grapjes uithaalde of als jouw muziek luid door de boxen klonk. Hierdoor wist heel het Ven dat je aanwezig was en was er altijd wel iemand die even kwam kijken hoe het met je ging. Indien je een betere dag had, kon je meegenieten van de activiteiten met de andere bewoners. Nadien zagen we dat je jouw

rust wel nodig had en kreeg je ook de mogelijkheid om dicht bij ons in de buurt verder te genieten van een rustige omgeving.

Jouw mama en papa namen de grootste zorgen op zich. Tot het laatste moment hebben ze uitmuntend voor jou gezorgd. Jouw ouders hadden een groot oog voor detail. Je kussen moest perfect onder je arm zitten, altijd mooi verzorgd en een perfecte lighouding met de nodige kussens.

De laatste jaren hebben we je enorm gemist in de leefgroep. De zorg werd groter en het vervoer werd complexer. Je ouders namen de zorg volledig over en je bleef thuis in je veilige omgeving. De Berk werd je tweede huisje om eens te komen logeren, want ook zij speelden in op al je noden. Lieve Samet, weet dat je voor ons steeds die lieve, goedlachse vriend blijft.

Ven 2

Sureyya Denis, bewoner Spar 2

9 februari 1988
18 februari 2022

Onze Sureyya, het mooiste meisje van Ter Heide. Wie had dit gedacht, wie had dit verwacht? Niemand!

Als een klein, bang rupsje kwam jij op 21 maart 2012 in onze Ter Heidefamilie aan en als een mooie, sterke vlinder ben jij plots van ons heengegaan. Wat heb jij ons in al die jaren versteld doen staan. Jouw kracht groeide dag na dag. Ondanks de regelmatige spanningen in jouw lichaam, zagen wij ook een vrolijke Sureyya die genoot van elke dag.

Je genoot van jouw vele vrienden en vriendinnen. Laten we maar met Luc beginnen, jouw beste vriend, die met je voetjes speelde, elke dag weer. En jij genoot hiervan keer op keer. En Mia, die iedere keer als ze langskwam iets meebracht speciaal voor jou. Levi liet je ook alle kleuren van de regenboog zien. Je haartjes altijd mooi in de plooi, samen naar de kapper. Of als verrassing naar haar trouw. Je werd zelfs tante van Jef. En zeg nu zelf, wat was dat een eer.

K3 was ook niet weg te denken uit je leven. Hun muziek heeft jou dikwijls, bij innerlijke spanningen, de nodige rust bezorgd. En Sureyya, waar gingen je oogjes ook van stralen? Inderdaad: mooie mannen, die had je altijd wel gezien. En dan werd je weer helemaal verliefd.

Samen hebben we met jou veel watertjes doorzwommen, telkens zoekend naar dat wat voor jou het beste was. We gaven niet op! En jij ook niet! Tot plots op 18 februari 2022 ... Wie had dat gedacht? Wij hadden het zeker niet verwacht.

Nu mag je gaan rusten Sureyya en geen spanningen zullen je nog in de weg staan. Hierboven tussen al onze sterretjes van Spar 2 zal je niet alleen staan. En ooit komen we elkaar nog wel tegen, wees maar gerust, want je zit voor altijd in ons hart. Een laatste knuffel, een laatste groet, het ga je hierboven goed.

Veel liefs, Spar 2

Carpe diem

Hoe moet ik in godsnaam beginnen aan dit 'Woordje van de Gebruikersraad', nu mijn broer Ludo amper twee weken geleden overleden is? Waarover moet ik iets schrijven? Wat moet de teneur zijn van mijn verhaal? Veel vragen, geen pasklare antwoorden. Daarom heb ik het aan onze Ludo gevraagd en hij heeft mij ingefluisterd om dit verhaal in zijn naam te schrijven als dank voor alle goede zorgen die hij – meer dan 40 jaren – bij Ter Heide gekregen heeft.

Een warm nest

Ik ben geboren in de koude winter van 1962 als prematuurtje. Ik paste bij mijn geboorte net in een schoendoos. Ja, ik was een zorgenkind vanaf de wieg. Ik kwam gelukkig in een heel warm nest terecht. Mijn ma, pa, bompä en mijn broer hebben zich altijd goed over mij ontfermd. Ik had veel zorg nodig, meer dan ze mij thuis konden geven. Daarom ben ik vanaf mijn zesde naar de Richter in Genk gegaan. Eerst extern, later ben ik op internaat gegaan.

Verhuis naar Ter Heide

Toen ik 18 werd, moest ik op zoek naar een nieuwe thuis. Er was toen weinig opvang in Limburg, maar gelukkig werd Linde 2 mijn nieuwe thuis bij de opening van Ter Heide Zonhoven. Ik sliep er in een grote slaapzaal met o.a. Carlo, Alvaro en Hassan. Mijn dagen bracht ik door met zingen, puzzels maken en kranten kapot scheuren. Na 10 jaar in de Linde ben ik verhuisd naar Woning 35 en later naar het Woonerf. Hier heb ik de mooiste tijd van mijn leven gehad. Denk maar aan de fijne vakanties aan zee, de heerlijke BBQ's, de vele wandelingen met bijhorende cafébezoeken.

Een echte Bourgondiër

Jullie moeten weten: ik ben een Bourgondiër pur sang, een echte levensgenieter. Altijd blijgezind en optimistisch. Aandacht trekken en in the picture staan kon ik als geen ander. Met mijn aanstekelijke lach, mijn knipoog en mijn kusjes kon ik iedereen bekoren. Ik kon echt genieten van lekker eten: spaghetti, spek en eieren en van liefst van al mosselen met friet.

Naar de Spar

Twintig jaar geleden heb een herseninfarct gehad; sindsdien kan ik niet meer lopen. Hier heb ik het heel moeilijk mee gehad. Maar Ter Heide had gelukkig een

oplossing voor mij: ik kon terecht in de Spar en ik heb er wat leven in huis gebracht. Ik was niet de man van volzinnen, ook niet van oneliners. Ik moest het hebben van goede steekwoorden. En verdorie, ook al zeg ik het zelf, ik wist mijn woorden goed te kiezen. Enkele voorbeelden van mijn eigen 'Ludo-taaltje': Messi Judo, Pajetti, Miesjies en Kosch. Namen kon ik niet goed uitspreken, daarom noemde ik iedereen met een te moeilijke naam een 'apekop'.

Mijn grootste hobby was verzamelen. Ik verzamelde geen dure spullen; ik had een voorkeur voor die dingen welke anderen normaal weggooien. Het is ooit begonnen met gelezen kranten, dan kwamen de wastonnen met Bakkemieskes en daarna startte ik met mijn levenswerk: sacochen verzamelen.

Cape diem

Jullie moeten weten: ik heb een heel mooi leven gehad. Mijn levensmotto was: carpe diem. Ik kende geen Latijn, maar ik genoot wel van elke dag. Ik moest me geen zorgen maken voor de dag van morgen,

dat liet ik aan anderen over. Ik heb steeds in het nu geleefd; ik kon maximaal genieten van het moment én de aandacht die ik kreeg. Ik heb altijd lieve en zorgzame mensen om mij heen gehad en ben (bijna) altijd bediend op mijn wenken.

Daarom duizendmaal dank aan iedereen die voor mij gezorgd heeft. Ik wil langzaam afsluiten met een speciale dank aan twee personen: aan mijn mama Wieske, die mij meerdere malen per week door weer en wind met bus en fiets kwam bezoeken in Zonhoven. En aan onze vrijwilliger Jef met wie ik ontelbare mooie fietstochten mocht maken. Het ga jullie allemaal heel goed, ad multos annos ...

Peter Hendrixx,
broer van bewoner Ludo (Spar 3, Zonhoven)

Voorzitters van de Gebruikersraad:

- Christel Vallé:
gebruikersraad.oaseth@telenet.be
- Peter Hendrixx:
Peter.Hendrixx@SABIC.com
- Herwig Vaes:
Herwig.vaes@kuleuven

Geboorten

Amélie, dochtertje van **Ines Wils**
(leefgroepmedewerker Berk 3, Zonhoven)
en **Marnik Houben**

Lowie, zoontje van **Jeroen Bortels**
(medewerker ICT, Genk)
en **Leen Ieven**

Roseline, dochtertje van **Laurens Massoels**
(leefgroepmedewerker Henis 5, Tongeren)
en **Liesanne Martens**

Overlijdens

Antoon Didden
vader van **Catharina Didden**
(leefgroepmedewerker Eik 2, Zonhoven)

Bart Lux
(leefgroepmedewerker Brik 3, Borgloon)

David Mercken (september 2021)
zoon van **Mathieu Mercken**
(medewerker technische dienst,
Tongeren)
en pluszoon van **Vera Rubens**
(medewerker onderhoud Henisberg,
Tongeren)

Eric Bollen
schoonvader van **Michelle Patris**
(medewerker grootkeuken, Genk)

Hilda Labarre
moeder van **Johan Verlinden**
(bewoner Linde 2, Zonhoven)

Jenny Velkeniers
moeder van **Patricia Poffé**
(leefgroepmedewerker Brik 3, Borgloon)

Joanna Henrix
moeder van **Hilde Beerten**
(bewoner Woning 42, Zonhoven)

José Baldewijns
moeder van **Carine Vrancken**
(medewerker onderhoud Brik 2,
Borgloon)

Ludo Hendrikx
(bewoner Spar 3, Zonhoven)

Nicole Schoofs
(bewoner Spar 1, Zonhoven)

René Vanroy
schoonvader van **Evi Vanspauwen**
(leefgroepmedewerker Linde 3, Zonhoven)

Rudi Fransis
(bewoner Eik 4, Zonhoven)

Samet Kalemkus
(bewoner Ven 2, Zonhoven)

Sureyya Deniz
(bewoner Spar 2, Zonhoven)

Veronique Vanderpooten
moeder van **Heidi d'Exelle**
(logopediste woonbuurt Brikhof, Borgloon)

Nieuwe medewerkers

Sinds december 2021 zijn een aantal nieuwe medewerkers Ter Heide komen versterken. De volgende personen heten we dan ook van harte welkom in onze organisatie:

Benjamin Gijsbers	leefgroepmedewerker Huis 7	Genk	Liese Delveau	leefgroepmedewerker Brik 2	Borgloon
Cindy Leclere	leefgroepmedewerker Spar 1	Zonhoven	Lotte Vanmunster	leefgroepmedewerker Brik 5	Borgloon
Eline Briels	kinesist Oase	Zonhoven	Melissa Chiaradia	leefgroepmedewerker Huis 2	Zonhoven
Esmeralda Shehu	medewerker onderhoud Henisberg	Tongeren	Melissa Geelen	leefgroepmedewerker Eik 1	Zonhoven
Femke Kindermans	leefgroepmedewerker Berg 1	Tongeren	Mike Thijs	medewerker ICT	Genk
Grimm Moritz	medewerker onderhoud	Borgloon	Nadine Dethier	directeur bedrijfsvoering IGL	Genk
Joran Bervoets Convents	leefgroepmedewerker Huis 8	Genk	Nick Van Breda	coördinator projecten logistiek	Genk
Jules Schoubben	procescoach ondersteunende afdelingen	Genk	Paulien Hanssen	maatschappelijk werker Henisberg	Tongeren
Julia Poesen	leefgroepmedewerker Henis 3	Tongeren	Phaedra Mulders	leefgroepmedewerker Berk 3	Zonhoven
Katrien Buckinx	verpleegkundige Heuvel	Genk	Sandra Genicot	medewerker onderhoud Berk 3	Zonhoven
Katrien Geukens	juriste IGL	Genk	Sandra Toppets	medewerker onderhoud Henisberg	Tongeren
Kelly Loyens	medewerker onderhoud Eik	Zonhoven	Shelly Freson	leefgroepmedewerker Henis 5	Tongeren
Kevin Machiels	leefgroepmedewerker Linde 3	Zonhoven	Tjeerd Haazen	leefgroepmedewerker Huis 8	Genk
Kim Vermeulen	leefgroepmedewerker Spar 2	Zonhoven	Valentina Bonasera	medewerker personeelsdienst	Genk
Kimberly Bollen	leefgroepmedewerker Woning 40	Zonhoven	Veronique Lambrechts	medewerker onderhoud/linnenkamer	Zonhoven
Laura Plessers	leefgroepmedewerker Eik 2	Zonhoven			

Gepensioneerde medewerkers

Christel Thewissen	medewerker onderhoud Henis 5	Tongeren	Maryse Poesen	leefgroepmedewerker Berg 7	Tongeren
Elly Vanbuel	medewerker onderhoud/linnenkamer	Zonhoven	Noela Wouters	medewerker onderhoud Heuvel	Genk
Gilberte Philips	leefgroepmedewerker Berg 2	Tongeren	Walter Mertens	leefgroeppcoördinator Woonerf	Zonhoven
Lydia Hoekx	medewerker onderhoud Woning 40	Zonhoven			

C'est la vie

Sinds mijn laatste Woordje van de redactieraad dat ik schreef in de Ter Heide nieuws van maart 2021 heeft het leven niet stilgestaan. Terwijl ik daar nog schreef over de bezoeken aan mijn moeder in het rusthuis, moet ik nu vertellen dat ze helaas is overleden. 94 jaar, een gezegende leeftijd. We missen haar. Maar "c'est la vie", zeggen ze dan. En ja, ik kan ermee leven. Een ander gevoel heb ik bij het overlijden van onze collega Bart. Juist 54 jaar geworden, een levensgenieter, een opvoeder met het hart op de juiste plaats, een goede vader en echtgenoot. En dan zo plots weggerukt worden uit het leven. Hier zijn geen woorden voor. Hopelijk vindt de familie wat troost in de veel mooie woorden uit de rouwregisters die de collega's konden invullen. Dit is wellicht mijn laatste schrijfsel dat je zal lezen in Ter Heide nieuws.

Mijn actieve carrière zit erop na 42 jaar dienst. Mijn eerste herinnering aan Ter Heide is de selectieprocedure die wij moesten doorlopen om hier te mogen starten. Met meer dan 100 kandidaten eerst een schriftelijk examen afleggen bij IGL in de stadsomvaart in Hasselt. Indien je hiervoor slaagde, kwam je in aanmerking voor een mondelinge proef. Je werd daar op de rooster gelegd door een select groepje van directieleden en hoogwaardigheidsbekleders. Dilemma's beantwoorden zoals: "Wat zou je doen als je 's avonds alleen op dienst was en er gebeurde iets ergs met je eigen kind/familie? Zou je onze bewoners achterlaten en naar je gezin gaan?" Moeilijke vragen voor een 'snotaap'. Gelukkig geslaagd. Na enkele dagen proefstage mocht ik beginnen. Wie had toen (1980) durven denken dat ik hier nu nog steeds werk. Het moet hier dan toch niet zo slecht zijn, denk ik dan maar. Gelukkig heb ik in mijn lange loopbaan heel wat uitdagingen en kansen gekregen. Begonnen als opvoeder, vervolgens hoofdopvoeder, animator, opvoeder-groepschef, kwaliteitsmanager en geëindigd als activeringscoördinator. Lange tijd was ik ook lid van de werkgroep personeelsfeest en de redactieraad van Ter Heide nieuws. Hopelijk staan er anderen klaar om over te nemen. Er is toch heel wat veranderd in de loop der jaren en niet in het minst ikzelf. Begonnen als 19-jarige snotneus die nog nooit een dweil of schoteldoek

van dichtbij gezien had, een beetje onbezonnen, ambitieus, weinig levenservaring, meegegroeid met Ter Heide. Nu: een beetje volwassener, heel wat milder, het nodige vakes-gehalte, ... Wie niet veranderden, zijn onze bewoners. Het zijn nog steeds dezelfde mensen als vroeger: mensen die het nodige respect verdienen. Zij verdienen onze zorg, onze warmte, onze mildheid. Dit moet de rode draad in Ter Heide zijn en blijven. Mensen vragen mij of ik niet bang ben om in het zwarte gat te vallen. En eerlijke gezegd, na de ervaring van 10 dagen coronaquarantaine, verontrust het mij wel een beetje. Toch kijk ik ernaar uit. Niets zal nog moeten, alles mag (zeggen ze). Toch wel leuke vooruitzichten. En als ik mij verveel ... dan kan ik altijd Ter Heide nieuws nog lezen. Het ga jullie goed!

Teksten, foto's en telefoontjes zijn welkom bij kari.feys@terheide.be tot en met 20 mei. Je kan ook steeds terecht bij de leden van de redactieraad:
Genk: steven.schepers@terheide.be
Borgloon: cynthia.gilissen@terheide.be
Tongeren: leon.van.es@terheide.be

Tony Antheunis

P.S.: Herkende jij de persoon op deze foto uit de oude doos of wil je een gokje wagen? Het antwoord zit verstopt in deze Ter Heide nieuws.

Colofon

Ter Heide nieuws

Nr. 1, 2022, verschijnt 4 maal per jaar

Redactieraad:

Hilde Kubben, Kari Feys, Leon Van Es, Tony Antheunis, Cynthia Gilissen en Isabelle Saint-Georges

Grafische vormgeving:

Gert Vos & Bart Hiemeleers (Gezel)

Verantwoordelijke uitgever:

Paul Geypen, Klotstraat 125, 3600 Genk

Kantoor afgifte: Hasselt 1 B-789

Ter Heide campus Genk

Klotstraat 125, 3600 Genk
 Tel. 089 32 39 30, Fax. 089 30 62 50

Ter Heide campus Zonhoven

Jacob Lenaertsstraat 33, 3520 Zonhoven
 Tel. 011 81 94 00

Ter Heide campus Brikhof

Brikhof 68, 3840 Borgloon
 Tel. 012 26 08 50

Ter Heide campus Henisberg

Baversstraat 32, 3700 Tongeren
 Tel. 012 39 83 80, Fax. 012 39 83 99

Kalender

12 mei 2022

Muzikale belevingsdag
Campus Zonhoven

Hartelijk welkom